

ŠTEVILKA: 64
28. junij 2007

LIPNICA

Glasilo Občine Moravske Toplice

FOTO: Geza GRABAR

TRAVNA SILAŽA – Zaradi zgodnjepomladanskega pomanjkanja padavin so kmetje pohiteli s prvim odkosom trave in zeleno maso pospravili kot travno silažo. Na travnikih vidimo vse več okroglih, v plastiko ovitih bal. Vagnerjevi iz Sebeborec, Ervin in sin Drago, imata sodobno opremo in polne roke dela, vsako leto izdelata več tisoč bal. (G. G.)

UVODNIK

V 64. številki Lipnice posebej opozarjam na razpis za občinska priznanja in nagrado na 3. strani in na skrajni rok za vložitev predlogov: 31. julij 2007.

Največ pozornosti namenjamo šolam ob koncu solskega leta. O tem bomo pisali tudi v avgustovski številki. Tokrat nas prof. Suzana Deutsch, ravnateljica OŠ Fokovci, spomni na svojevrstno intimo sodobne osnovne šole – hrama sodobne omike.

Zabeležiti skušamo tudi povečan utrip društvenih dejavnosti in mnoga družabna srečanja.

Tekmovalci ekipnih športov so sklenili tekmovanja v ligaskih in pokalnih tekmovanjih. Kako uspešno? Zavidljivo dobro, zlasti če upoštevamo, da se celo nosilci najvišjih naslovov (nogometasi, hokejisti ...) ubadajo s kroničnim pomanjkanjem sredstev.

Ko to pišem, je žetev v polnem razmahu. Odkupovalci obljublajo nekaj višje cene ... In še višje bodo ... ko ne bo več dovolj domačega pridelka. Vendar: takrat bodo imeli največ koristi uvozniki!

Ludvik Sočič, urednik

FOTO: Ludvik SOČIČ

MLADI ŠTRKI V MARTJANCIH – Sta dva? Nej, trgej! pravijo sosedje Sepovi.

Dobrote slovenskih kmetij GEZI ČAHUKU ZNAK KAKOVOSTI

Na 18. državnem ocenjevanju kmečkih dobrot na Ptujju so se med več kot tisoč izdelki s 600 slovenskih kmetij uspešno predstavile tudi kmetije iz naše občine.

Najvišje priznanje – znak kakovosti, ki se podeljuje za trikrat zapored osvojeno zlato priznanje za določeni izdelek – je letos kot edini iz Pomurja dobil vinogradnik Geza Čahuk iz Ivanovec za vino chardonnay.

Med dobitniki srebrnih odličij iz naše občine so: kmetija Kranjec iz Martjanec za bučno olje, Franc Kučan iz Tešanovec za mešano žganje, Zoran Petrovič iz Ivanec za jabolčno žganje in Marija Cigüt iz Noršinec za suhe salame.

Rženi kruh Gizele Kološa iz Andrejec, žganje iz sliv Gite Cifer s Suhega Vrha in suhe salame kmetije Cigüt iz Noršinec so si prislužili bronasta priznanja.

Geza Grabar

FOTO: Geza GRABAR

GLASBENI MAJ TUDI V MORAVSKIH TOPLICAH – Pomurski akademski center (PAC) Murska Sobota je konec maja organiziral že šesti majski festival resne glasbe. V štirih dneh se je na enajstih prizoriščih zvrstilo 13 vrhunskih koncertov. V evangeličanski cerkvi v Moravskih Toplicah je nastopil kvintet trobil Juvavum Brass Quintet iz Salzburga. (G. G.)

FOTO: Anih SOLE

POMLADNI DAN V EVROPI – 50-letnico Evropske unije so obeležili tudi na naših šolah. Učenci OŠ Fokovci so med drugim v državnem zboru RS razpravljali o uniji, sodelovali na proslavah in delavnicah, gostili policiste s schengenske meje, vrhunec dogajanja pa je pomenil majski obisk Ljudmile Novak, poslanke Evropskega parlamenta.

FOTO: Ludvik SOČIČ

CESTA OBNOVLJIVIH VIROV ENERGIJE – Razvojnica Sinergija je v sodelovanju s partnerji – med drugimi Občina Moravske Toplice in LEA – predstavila projekt Cesta obnovljivih virov energije iz programa INTERREG IIIA. Ena od 12 stebrnih oznak ceste stoji ob Bistri hiši v Martjancih.

FOTO: Geza GRABAR

PRILŽNOSTI ZA ŠPORTNE NAVDUŠENCE – Prireditelji so nas v teh tednih dobesedno zasuli z vabili na športno-rekreativne prireditve, na tekaška tekmovanja, pohode in nordijsko hojo, kolesarjenje, igranje golfa, tenisa ... Na sliki: udeleženci II. Moravskega teka.

FOTO: Geza GRABAR

OGLED SORTNIH POSKUSOV – Na kmetiji Franca Viteza iz Tešanovca, ki je dolgoletni Syngentini promotor, je ta semenska hiša pripravila zelo zgodnji ogled ozimne pšenice in ječmena, ki bodo slovenskim pridelovalcem na voljo letos jeseni. Po napovedih gre za izjemno perspektivne sorte.

GRADNJI NADOMESTNIH OBJEKTOV ZA DRUŠTVENE POTREBE

FOTO: Ludvik SOČIČ

Dinamični čas, v katerem živimo, prinaša vedno nove potrebe in zamisli: v gozdu ob cesti med spodnjim in gornjim delom naselja Moravske Toplice (slika levo) občina gradi novi lovski dom LD Moravci. Na območju dosedanjega doma namerava izgraditi športno-zabavišni center. PGD Martjanci je s Sinergijinim prevzemom nekdanje šole v Martjancih ostalo brez gasilskih garaž; na nadomestnem objektu prizidku nekdanjega združnega doma so izvajalci sredi junija zabetonirali ploščo.

FOTO: Ludvik SOČIČ

FOTO: Geza GRABAR

KMN FILOVCI POKALNI PRVAK – Na občinskem turnirju v malem nogometu v Tešanovcih je nastopilo 12 ekip: 11 iz občinskega ligaškega tekmovanja in KMN Suhu Vrh. Naslova pokalnega prvaka občine za leto 2007 so se veselili nogometaši KMN Filovci, ki so bili v finalu s 1:0 boljši od KMN Sebeborci. Najboljši strelec na turnirju je bil Miha Ivanič (KMN Filovci) s šestimi zadetki. (G.G.)

Na podlagi 11. člena Odloka o priznanjih in nagradi
Občine Moravske Toplice (Uradni list RS, št. 35/97)
komisija za priznanja in nagrade objavlja

RAZPIS

ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRADE OBČINE MORAVSKE TOPLICE ZA LETO 2007

I.

Občina Moravske Toplice podeljuje priznanja in nagrado občine Moravske Toplice posameznikom za pomembna dejanja, življenjsko delo in dosežke. Podjetjem, samostojnim podjetnikom, zavodom, društvom, političnim strankam, krajevnim skupnostim in drugim organizacijam se lahko podelijo za pomembne dosežke na področju gospodarskega razvoja ali splošnega razvoja (kmetijstva, turizma in gostinstva, obrti, industrijske proizvodnje itd.), družbenih dejavnosti (kulturna, športna, izobraževalna itd.), informiranja, gasilstva in reševanja, pri delu drugih društev, reševanju manjšinske problematike ter razvoju posameznih dejavnosti oziroma krajev v občini.

II.

Priznanja in nagrade Občine Moravske Toplice:

1. Naziv **Častni občan**
2. **Priznanje Občine Moravske Toplice**
3. **Velika zahvalna listina**
4. **Nagrada Občine Moravske Toplice**

III.

Naziv **Častni občan** Občine Moravske Toplice se podeljuje posameznikom za posebno pomembna dejanja, delo in zasluge, ki pomenijo izjemen prispevek k razvoju, ugledu in uveljavljanju Občine Moravske Toplice v državi ali na mednarodnem področju.

Priznanje Občine Moravske Toplice se podeljuje za pomembna dejanja in dosežke na področjih iz I. točke tega razpisa, dosežene v zadnjem obdobju.

Velika zahvalna listina Občine Moravske Toplice se podeljuje za dosežke na področjih iz I. točke tega razpisa, ki so prispevali k uveljavitvi občine in njeni specifični prepoznavnosti v širšem slovenskem prostoru.

Nagrada Občine Moravske Toplice se podeljuje za izjemno pomembne dosežke na kateremkoli področju delovanja, za sistematično in dosledno delo pri razvijanju gospodarskih dejavnosti, negovanju in razvijanju kulturnih vrednot, za izjemne športne in druge dosežke, ki nosilca uvrščajo v vrh državnih in mednarodnih tekmovanj, ustvarjalnih dosežkov na področju raziskovanja, umetniškega delovanja ali na drugih področjih.

Predloge za podelitev priznanj in nagrade lahko podajo posamezniki, skupine občanov, politične stranke, župan, krajevne skupnosti, podjetja, zavodi, društva ter druge organizacije in skupnosti.

Predlog mora vsebovati podatke o kandidatu za priznanje oziroma nagrado z utemeljitvijo predloga ter podatke o predlagatelju.

Pisne predloge je potrebno posredovati najpozneje do 31. julija 2007 na naslov: OBČINA MORAVSKE TOPLICE, Kranjčeva ulica 3, 9226 Moravske Toplice s pripisom »Razpis – komisija za priznanja in nagrado«.

TEMELJ: KOMUNALNA INFRASTRUKTURA

V zadnji številki Lipnice sem poskušal v obliki sheme prikazati prihodnje možnosti razvoja našega okolja oziroma vlaganj v različne oblike komunalne in družbene infrastrukture ter nadgradnjo temu, kar naj bi dolgoročno zagotavljalo velik premik v kvaliteti življenja, vplivalo na družbeni standard in zagotavljalo več boljše plačanih delovnih mest. Kaj se skriva za projekti, ki so predlagani v tej shemi, razčlenjujem v prvem od nadaljevanj v tej številki Lipnice. Zapisi bodo sledili v naslednjih številkah našega lista.

Začel bom pri temelju, ki ga v našem Strateškem razvojnem planu predstavljajo:

I. Cestna infrastruktura

V obdobju 2007–2013 bo občina na področju cestnega omrežja v prvi vrsti dokončala asfaltiranje vseh cest do naseljenih hiš – teh je ostalo zelo malo –, saj je to dolg, ki ga moramo čim prej poravnati. Hkrati s tem bo potrebno obnoviti nekatere lokalne ceste, ki so najbolj obremenjene. V prvi vrsti je to cesta Tešanovci – Mlajtinci, ki je v izjemno slabem stanju, po njej pa se odvija vse večji promet, ob tem, da se hkrati tu dogaja tudi turistična in kolesarska pešpot, kar postaja tudi s prometno varnostnega vidika vse bolj nujna in ne samo potreba. Podobno velja za cestni odsek Martjanci – Noršinci, kjer je pričakovati, predvsem po izgradnji avtoceste, precej večji promet zaradi vključevanja dela goriškega prebivalstva na novo izgrajeno avtocesto pri Ivancih. Med ceste, ki spadajo v občinsko pristojnost, je gotovo zelo pomembna tudi povezava spodnjeja in zgornjega dela naselja Moravske Toplice, ki že davno ne izpolnjuje pogojev za ulico, saj nima pločnikov, javne razsvetljave in tudi ne širine na določenih odsekih, ki bi zagotavljala varen promet vseh udeležencev v prometu. Posebej če upoštevamo, da je na tej relaciji iz dneva v dan več pešcev, je vse večja tudi nevarnost prometnih nesreč. V tem času je predvideno tudi dokončanje asfaltiranja ceste med Prosenjakovci in Središčem, ki je že dolgo na dnevnem redu oziroma v programih občine in za katero si skupaj z narodnostnim svetom prizadevamo pridobiti dodatna sredstva za financiranje.

K temu je potrebno pripisati, da bo občina aktivno sodelovala pri pripravi programa vzdrževanja državnih cest, ki so vse po vrsti na našem območju potrebne rekonstrukcij, pri čemer bomo pri rekonstrukciji nekaterih odsekov sodelovali z urejanjem pločnikov, na primer v Sebeborcih in Fokovcih oziroma Selu. V ta sklop problemov spada tudi izgradnja križišča na vhodu v Moravske Toplice in križišča na križišču cest Murska Sobota – Mačkovci in Sebeborci – Puconci.

Velik problem predstavljajo krajevne poti med njivskimi površinami in druge vaške ceste in poti, ki pravzaprav zaradi izpada prihodka krajevnih skupnosti več nimajo vira za vzdrževanje. Občina bo v najkrajšem času sprejela odlok, s katerim bo na eni strani zagotovila sredstva za vzdrževanje, hkrati pa od vseh, ki ceste uničujejo z nepremišljenimi prevozi, zahtevala spoštovanje predpisov in povračilo škod.

V cestno infrastrukturo sodijo tudi kolesarske poti, ki jih imamo v občini relativno malo, če upoštevamo, da gre za tipično turistično območje, kjer tovrstna infrastruktura ni samo zaželena, ampak je pogoj za hitrejši razvoj turizma, ki je vse bolj povezan tudi s kolesarstvom. Zaradi tega bomo v srednjeročnem obdobju morali dokončati kolesarsko stezo od Tešanovec do Bogojine in naprej do Filovec ter kolesarsko stezo med spodnjim in zgornjim delom Moravskih Toplic, prav tako pa tudi zagotoviti primerno kolesarsko pot do drugih naselij v občini, predvsem do tistih, kjer se je po klasični cesti vse bolj nevarno voziti (Sebeborci, Mlajtinci, Noršinci, Ivanci ...).

II. Kanalizacijska omrežja

Občina Moravske Toplice je po teritoriju največja občina v Pomurju, kar predvsem pri izgradnji kanalizacijskih sistemov pome-

ni veliko obremenitev na posamezno enoto, se pravi na posameznega koristnika kanalizacije, če upoštevamo, da je potrebno za en hišni priključek včasih izgraditi več sto metrov kanalizacijskega voda. En meter kanalizacijskega voda pa danes stane 180 evrov. K temu je potrebno dodati še izgradnjo čistilnih naprav, saj je povezava med naselji velikokrat dražja kot izgradnja samostojne čistilne naprave.

Ob tem, da smo v preteklem obdobju že uspeli izgraditi pretežni del kanalizacijskega omrežja s čistilnimi napravami na najgostejše naseljenem območju v občini, kjer je ta gradnja tudi edino racionalna, je pred nami v srednjeročnem obdobju 2007–2013 izgradnja kanalizacije in čistilne naprave v Sebeborcih in Filovcih.

Hkrati bomo v projektu *Oaza zdravja* začeli z izgradnjo manjših čistilnih naprav in kanalizacijskih sistemov za zaselke na goriškem delu naše občine, kjer bo izkazan interes posameznika, saj se zavedamo, da je za ohranjanje naše krajine, predvsem pa čistosti okolja, izvedba takšnih sistemov ob sleherni naseljeni hiši potrebna, če ne že nujna. Vse več kemikalij in drugih sredstev, ki se uporabljajo v gospodinjstvih, namreč z nekontroliranimi odvajanjem v vodotoke močno obremenjuje naše okolje tudi na goriškem delu, kjer bi včasih človek pričakoval, da je posamezni potoček popolnoma čist oziroma neonesnažen, pa velikokrat ni tako.

III. Vodovodna omrežja

Že v srednjem veku so se vladarji zavedali, da je ljudem na območju, ki pripada njihovi vladavini, v prvi vrsti potrebno zagotoviti pitno vodo. Zato se velikokrat tudi sam sprašujem, ali je sploh mogoče v današnjem času, da posamezna naselja v civiliziranem in bogatem zahodnem svetu, kamor vse bolj sodimo tudi mi, še danes nimajo dostopa do zdrave pitne vode v svoji hiši. Pri tem lahko zapišem, da za takšno stanje gotovo, vsaj v našem primeru, ni kriva lokalna skupnost, ki je v preteklem obdobju ogromno razvojnih sredstev, ki bi bila še kako potrebna za družbeno nadgradnjo, vlagala v izgradnjo vodovodne infrastrukture, predvsem zaradi tega, ker državi ni uspelo najti vira za izgradnjo primarnih vodovodnih napeljav. Tudi v tem času se na žalost dogaja, da gredo investicije na tem področju, za katera so bila že odobrena sredstva prek evropskih skladov, veliko prepočasi v realizacijo, kar postavlja občino pred nerešljiv problem, ko mora za ta namen zagotavljati lastna sredstva, ki jih je potrebno preprosto vzeti drugim, ki so jim bila sicer namenjena, samo zato, ker državni projekti niso pravočasno pripravljene, voda pa je vir življenja, ki je vse bolj iskana na tistih območjih, kjer je nimajo. In teh je nekaj tudi v naši občini. Občina ima pripravljene oziroma so v fazi priprave projekti za dokončanje oskrbe z vodo v Selu, Fokovcih, Ivanovcih, Berkovcih, Andrejcih in Vučji Gomili, ki čakajo na sredstva iz evropskih virov in državnega vodnega sklada – svoj del, približno 50 %, bo zagotovila občina skupaj s krajani-uporabniki vodovoda in ima za to predvidena sredstva v svojih razvojnih načrtih.

Ali bo do realizacije prišlo že v letu 2007 ali 2008 oziroma šele 2009, pa je veliko odvisno od tega, ali bo tudi država sposobna pripraviti vse potrebno, da se bodo sredstva lahko nemošteno koristila. V še nedokončanem lokacijskem načrtu, ki ga pri-

6. REDNA SEJA

12. junij 2007

Dnevni red:

1. Potrditev zapisnika 5. redne seje Občinskega sveta in sklepa dopisne seje (soglasje k imenovanju ravnatelja DOŠ Prosenjakovci)
2. Spremembe načrta razvojnih programov v obdobju 2007–2010
3. Obravnava premoženjske bilance
4. Predlog za sprejem Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o ustanovitvi javnega gospodarskega zavoda Turistično-informativni center Moravske Toplice – predlog za sprejem po skrajšanem postopku
5. Predlog za soglasje k
 - a) Statutu Turistično-informativnega centra M. Toplice in
 - b) Pravilniku o notranji organizaciji in sistemizaciji delovnih mest v javnem gospodarskem zavodu Turistično-informativni center Moravske Toplice
6. Predlog za sprejem sklepa o določitvi kulturne dvorane v Selu za javno infrastrukturo na področju kulture
7. Predlog dopolnitve letnega programa prodaje stvarnega občinskega premoženja za leto 2007
8. Obravnava predloga Vlade RS o območjih pokrajin v Sloveniji in predloga zakonov o pokrajinah
9. Obravnava predloga družbe Saubermacher-Komunala za soglasje k dvigu cen ravnanja s komunalnimi odpadki
10. Predlogi Komisije za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja za imenovanje članov svetov javnih zavodov:
 - a) ART center Središče, OŠ Bogojina, OŠ Fokovci, DOŠ Prosenjakovci, Vrtci Občine Moravske Toplice
 - b) Območne izpostave javnega sklada RS za kulturne dejavnosti
 - c) svet zavoda Pokrajinski muzej
11. Predlogi odbora za gospodarstvo:
 - a) osnovnošolski prevozi
 - b) priprava prostorskih planov
12. Pobude, mnenja, predlogi, vprašanja in odgovori
 - a) Pogodba o sofinanciranju Varne hiše Pomurja
 - b) Pritožba MNSS zoper sklep Občinskega sveta z dne 30.03.2007
 - c) Obravnava prošnje za dodelitev denarne pomoči družine Kolaric iz Sela
 - č) Vloga ŠD Filovci – ŽNK Pomurje za sredstva
13. Razno
 - a) poziv za razglasitev občine za območje brez gensko spremenjenih organizmov

pravlja Ministrstvo za okolje in prostor, je namreč predvideno, da bo iz centralnega vodovodnega sistema v Murski Soboti ena veja vodovoda napajala naselja Noršinci, Mlajtinci, Ivanci, da bo iz Bogojine nadaljevanje cevododa do Filovec, da se bo glavni vod iz Sebeborec nadaljeval prek Ivanovec in se v zgornjem delu Moravskih Toplic povezal z obstoječim vodom, in da bo potekala povezovalna vodovodna cev iz zgornjega dela Moravskih Toplic prek Fokovec in Sela do Vučje Gomile oziroma Bogojine.

Ob tem dejansko državnem projektu, kjer lokalna skupnost sodeluje v enem delu sofinanciranja, pa potekajo tudi obnove obstoječih vodovodnih napeljav v posameznih naseljih, kjer so te dotrajane ali pa so bile grajene z materiali, ki so ljudem škodljivi – in te se bodo nadaljevale v srednjeročnem obdobju v skladu z občinskimi načrti.

Za izvedbo cestne infrastrukture, kanalizacijskega ter vodovodnega omrežja je v srednjeročnem obdobju 2007–2010 v občinskem načrtu razvojnih programov predvidenih 11.030.013,00 EUR. Predvideno je, da veliko sredstev, 45 %, pridobimo iz ev-

ropskih strukturnih skladov in evropskega kohezijskega sklada, del sredstev pa tudi iz drugih razpisov evropskih sredstev in državnih skladov, zato je pri izvedbi in uspešnosti realizacije zastavljenih ciljev na tem področju zelo pomembno, da pravočasno pripravimo vsa potrebna dovoljenja in dokumentacijo ter programe, ki bodo prepričali razpisovalce sredstev, da so naši cilji kvalitetno zastavljeni in je smiselno podpreti naše projekte oziroma zagotoviti sofinanciranje. Zaradi tega je velika odgovornost v prvi vrsti na občinski upravi, ki mora gradiva strokovno pripraviti, in tudi na nas, občanih, ki moramo pri tem pokazati veliko merilo sodelovanja in solidarnosti, ko gre za pridobivanje različnih soglasij, ki so nujni pogoj za pridobitev dovoljenj za gradnjo.

Ker smo bili zelo angažirani pri pripravi občinskih razvojnih načrtov in smo skušali najti programe tudi na področju komunalne infrastrukture, ki dajejo največ možnosti za pridobivanje sredstev iz različnih virov, sem prepričan, da ob koncu srednjeročnega obdobja ne bo ostalo veliko nerealiziranih ciljev na tem področju.

Franc Cipot, župan

Ravnateljica OŠ Fokovci prof. Suzana Deutsch

UČITELJI SMO NEMALOKRAT NADOMESTNI STARŠI

Suzana Deutsch se je rodila v narodnostno mešani družini v Prosenjakovcih. Na tamkajšnji dvojezični šoli je končala osnovno izobraževanje, šolanje je nadaljevala na pedagoški smeri srednje šole v Lendavi in vpisala študijska predmeta geografija in zgodovina na mariborski Pedagoški fakulteti. Krajši čas je poučevala na DOŠ Prosenjakovci in OŠ Bakovci ter se po diplomu leta 1996 zaposlila na OŠ Fokovci. Kot ravnateljica vodi šolo od septembra 2004.

Za 22. junij napovedujete javno prireditev ob zaključku šolskega leta in dnevu državnosti. Gre pravzaprav za tradicionalno prireditev šole, kajne?

Da. Pravzaprav že od nekdaj zaključujemo šolsko leto na svečan način. Tako staršem in javnosti pokažemo, kaj smo dosegli, kaj smo naredili skozi celo leto. Učence, ki so bili na posameznih področjih izjemno uspešni, javno pohvalimo, jim podelimo zaslužena priznanja in tako tudi druge spodbudimo za razmislek in načrtovanje za prihodnje šolsko leto. Sedaj, ko zaključek šolskega leta sovpada z državnim praznikom, pa menim, da je obeležitev tega dne še bolj pomembna. Eden izmed globalnih ciljev slovenskega osnovnega šolstva je tudi razvijanje zavesti o državni pripadnosti in narodni identiteti ter vedenja o zgodovini Slovenije in njeni kulturi. Kot profesorica zgodovine se zavzemam za to, da učenci do konca osnovnega šolanja začutijo, kako pomemben je oder preteklosti za ustvarjanje sedanjosti in vstopanje v prihodnost. Želim, da učenci poznajo izvor in identiteto slovenskega naroda, da se zavedo trnove poti, ki jo je slovenski narod, ki je bil razdeljen na različne dežele, prehodil do narodne enosti in samostojnosti. Poleg tega želim, da učenci obenem spoštujejo tudi druge narode in v prihodnost stopajo z določeno mero narodne samozavesti. Menim, da je praznovanje državnih praznikov poleg ostalih aktivnosti v šoli odlična priložnost za poudarjanje pomembnih zgodovinskih dogodkov.

ohranjanju čistega in zdravega okolja. Poleg tega smo sodelovali na državnem UNESCOI kvizu v Mariboru, obeleževali vse pomembne mednarodne in svetovne dneve, s čimer smo popestrili pouk. Uspešno smo sodelovali na prireditvi Evropska vas v Puconcih, kjer smo predstavili Litvo in Latvijo. V okviru tega projekta smo imeli plodno sodelovanje z univerzo v Vilni – oddelkom za slovenščino, od koder so nam študenti poslali veliko gradiva, za kar smo jim zelo hvaležni. Mednarodni projekt Pomladni dan v Evropi je na naši šoli prisoten že tretje leto. Ob letošnjem praznovanju 50-letnice podpisa Rimske pogodbe smo veliko aktivnosti namenili

poznavanju preteklosti EU in željam za prihodnost. V okviru tega projekta so učenci obiskali Državni zbor, kjer so razpravljali o EU, k nam je prišla poslanka Evropskega parlamenta gospa Ljudmila Novak in še mnogo drugih aktivnosti. Poudarila bi še sodelovanje s Pedagoško fakulteto v Ljubljani v projektu Partnerstvo fakultet in šol, v okviru katerega so nekateri naši učitelji bili člani inkluzivnega tima, ki se je ukvarjal z vključevanjem učencev s posebnimi potrebami v redne osnovne šole. To sodelovanje je bilo za vse dragocena izkušnja, saj smo se veliko naučili o metodah in oblikah dela z učenci, ki imajo posebne potrebe. Zelo veliko se tudi posebej ukvarjamo z učenci, ki so evidentirani kot nadarjeni, saj jim nudimo možnosti, da svoje talente in sposobnosti čim bolj razvijajo. Tudi nacionalno preverjanje znanja smo uspešno opravili, saj so učenci pri tretjem predmetu – kemiji presegli državno povprečje kar za 20%, pri matematiki pa so bili v okviru povprečja. Tako je bil v povprečju uspeh dejansko nad slovenskim povprečjem, na kar smo zelo ponosni. Šolsko leto, ki prihaja h koncu, je bilo polno različnih aktivnosti, razburljivo, včasih tudi stresno, pa vendar lepo in z zadovoljstvom ga zaključujemo.

Se vaši učenci lahko pohvalijo tudi z odmevnimi uspehi na regijskih in državnih tekmovanjih učencev osnovnih šol?

Naši učenci se vsako leto udeležujejo različnih tekmovanj iz znanja in interesnih področij. Tudi letos se lahko pohvalimo z vsaj nekaj uspehi. Otroški pevski zbor je pod vodstvom zborovodkinje Mojce Györek Karas sodeloval na regijskem tekmovanju otroških pevskih zborov na Ptujju in dobil odlično srebrno priznanje z zelo visoko oceno. To je zelo velik uspeh, saj je zbor na to tekmovanje prišel zaradi uspešnega nastopa na reviji pevskih zborov v lanskem šolskem letu. Prav tako je otroški pevski zbor tudi letos našo šolo zelo uspešno predstavljal na reviji. Poleg uspeha pevskega zbora so učenci dosegli še precej drugih priznanj: srebrna priznanja na državnih tekmovanjih iz znanja biologije, fizike, na državnem tekmovanju mladih čebelarjev, na tekmovanju iz znanja Vesele šole, znanja o sladkorni boleznih; imamo več zlatih bralcev Bralne značke in nemske bralne značke.

S kakšnim sporočilom ob koncu šolskega leta prihajate pred starše učencev in občane. Kako uspešna je bila bera tega leta?

»V svetu prihodnosti bodo nepismeni tisti, ki se ne bodo naučili učiti.« (Alvin Toffler) Kot šola, ki je vključena v UNESCO ASP NET mrežo, že dolgo poudarjamo, da naše delo temelji na štirih Delorsovih stebrih izobraževanja: Učiti se, da bi vedeli; učiti se, da bi znali delati; učiti se, da bi znali živeti v skupnosti in eden z drugim; učiti se biti. Ti stebri predstavljajo tudi temelje izobraževanja za trajnostni razvoj, o čemer je v zadnjem času tudi veliko govora. Zato se vsi delavci na šoli trudimo, da s postopnimi koraki učence pripeljemo do najpomembnejšega cilja – to je naučiti se učiti se. Danes ni pomembno to, da otroku pri pouku ponudimo veliko število informacij, temveč, da ga naučimo, kje in kako naj informacije in potrebna znanja pridobi, ter kako jih naj kritično sprejema, selekcionira in povzame tisto, kar je potrebno za njegovo delo in življenje. O konkretnem uspehu učencev še ne morem govoriti, ker vseh podatkov še nimamo analiziranih in zbranih, lahko pa zatrdim, da smo naloge, ki smo si jih zadali v Letnem delovnem načrtu, uspešno realizirali. Zelo smo zadovoljni s projekti, ki jih že nekaj časa izvajamo: v okviru UNESCO šole smo sodelovali v mednarodnem projektu ENO TREE PLANTING – posadili smo drevo ob dnevu miru; izvedli smo zbiranje odpadnega papirja (zbrali smo več kot 10 ton), v katerega so se intenzivno vključili tudi starši, zbirali smo odpadno plastično embalažo, odpadne kartuše in tonerje. S temi akcijami želimo vzbuditi zavest o potrebi po reciklaži odpadkov in tako prispevati k

Kakšne so prostorske razmere in drugi pogoji za delo na šoli. Kolikor vem, število učencev upada tudi pri vas. Sme mo govoriti že o kritičnih številkah?

Prostorske razmere in pogoji dela v sami šoli so trenutno odlični. V začetku šolskega leta smo bili priča odprtju novih dodatnih prostorov za potrebe devetletke – učilnice za pouk tehnike in tehnologije ter upravnih prostorov in sanitarij. Res pa je tudi, da vedno nekaj potrebujemo in to, kar nas sedaj najbolj »muči«, je ureditev otroškega igrišča za učence prve in druge triade, ureditev okolice šole, potrebno je prebarvati okna in vrata, čez počitnice bo potrebno prebarvati hodnike in opraviti še neka vzdrževalna dela. V bližnji prihodnosti bo potrebno urediti telovadnico – prebarvati parket, zaščititi stene z oblogami. Sproti nabavljamo še učne pripomočke in učna sredstva. Tudi pohištvo že kaže »svoja leta«, v nekaterih učilnicah bomo morali obnoviti mize in stole. Poleg tega se nam pojavlja problem zastarele opreme za centralno kurjavo in se moramo ozreti za posodobitev le-te. Precej sem naklonjena ideji, da bi tudi pri nas investirali v kotlovnico na biomaso. Ker je biomasa energija prihodnosti in učence nekako poskušamo navajati in poučiti o pomenu varovanja okolja ter škodljivosti raznih emisij v ozračje, smatram, da moramo tudi sami ravnati v skladu s prepričanji. Zgledi namreč vlečejo. Kar se tiče števila učencev, mislim, da ne moremo še govoriti o kritičnih številkah, čeprav je bilo število že večje, kot je trenutno. Letos imamo v šoli 110 učencev, naslednje šolsko leto jih bo 114. Če pogledamo podatke zadnjih nekaj let, lahko opazimo dejansko neko stagnacijo. Številke se nekako gibljejo od 109 do 125 v zadnjih 11 letih. Želimo si seveda večjega vpisa, vendar je rodnost tudi v našem šolskem okolišu nizka, tako kot po vsej Sloveniji. Čeprav statistično gledano opazamo rahel dvig števila prebivalstva, pa ugotavljamo, da starši iz objektivnih razlogov vpišujejo otroke v druge šole.

BALONI SO POLETELI V ZRAK IN PONESLI SPOROČILO

»Vsakdo lahko kjerkoli in kadarkoli naredi za človeka ali naravo pomembno dejanje, pa čeprav je to vzgib roke, ki jo vodi srce ali tih glas razumne misli.« (Metulj miru, 1995)

22. april – SVETOVNI DAN ZEMLJE smo tudi na OŠ Fokovci obeležili z mnogimi aktivnostmi. V okviru občinske očiščevalne akcije so se naši učenci pridružili krajanom in pomagali pri čiščenju in urejanju okolja. V šoli smo imeli delovno akcijo in smo pobrali smeti, prekopali gredice ter s hišnikovo pomočjo urejali zelenico pred šolsko stavbo. Opravili smo tudi zbiralno akcijo odpadnega papirja. Zbiralne akcije so se učenci lotili zelo resno, in razredi tekmujejo med sabo. Zbrali smo okoli 10000 kg različnih vrst papirja. Najlepše doživetje pa je bilo v petek, 20. aprila, ob 13.00 uri. Takrat smo v zrak spustili nič manj kot 110 – toliko je učencev na naši šoli – raznobarnih balonov. Na vrvice smo privezali listke z dobrimi in prijaznimi mislimi, namenjenimi naravi. Upamo in želimo, da bodo vsi tisti, ki so sporočila dobili, tudi sami naredili nekaj dobrega in s tem ohranjali naravo čisto in urejeno, pa čeprav bodo samo pobrali balon in ga vrgli v koš.

Suzana Deutsch, prof.

Iz kakšnih socialnih okolij prihajajo vaši učenci? Svoje čase so učence podeželskih šol starši obremenjevali s poljskim delom. Tega verjetno zdaj ni več, tako da imajo učenci realne možnosti za zunajšolsko udejstvovanje. Katere oblike imate razvite na šoli in kakšna je odzivnost učencev?

Učenci prihajajo iz pretežno delavskih in kmečkih družin. Socialna slika prebivalcev na območju našega šolskega okoliša ni ravno najlepša, saj so mnogi delavci, ki so bili v preteklosti zaposleni v sosednjih Prosenjakovcih, izgubili službo; tudi ljudje, zaposleni v drugih podjetjih, ki so propadla, so ostali brez rednih

mesečnih prihodkov in ta svoj primanjkljaj poskušajo nadoknaditi z delom na majhnih in velikokrat neekonomičnih kmetijah. Zaradi tega so mnogokrat kakšne želje neuresničljive in otrokom ne moremo nuditi vsega, kar si zaslužijo. Koliko so učenci obremenjeni z delom na domačih kmetijah, ne bi mogla ravno oceniti, iz lastnih izkušenj pa lahko rečem, da otrok doma pomaga toliko, kolikor zmore. Prepričana sem, da noben starš ne priganja otrok k težkemu delu na račun učenja ali drugih aktivnosti. V šoli seveda ponujamo celo paleto interesnih dejavnosti s področja športa, naravoslovnih ved, umetniških znanj in družboslovnih ved. Otroci si lahko po lastnem interesu izberejo dejavnost, katero želijo. Vse dejavnosti poskušamo optimalno uvrstiti v čas pouka, ker je velika večina naših učencev vezana na prevoz z avtobusom oziroma s kombijem. Ker je urnik zadnje triade resnično prenatrpan, velikokrat kdo pomisli, da pri nas pač otroci nimajo možnosti sodelovati v interesnih dejavnostih. Če bi bila možnost, da otroci ostanejo po pouku v šoli in delajo v krožkih, bi lahko ponudili še več aktivnosti, vendar bi to pomenilo dodatno obveznost za starše, da bi prihajali po otroka v šolo.

Osnovna šola na Slovenskem je v nenehnem spreminjanju, reformiranju. Kot praktika Vas sprašujem: Kakšne spremembe na boljše potrebuje naša osnovna šola? So sedanja prizadevanja ministrstva in drugih dejavnikov usmerjena k tem ciljem?

Ministrstvo si prizadeva spremeniti marsikaj. Kaj bodo te formalne spremembe prinesle, bomo videli čez čas. V šoli ugotavljamo, da se spremembe vrstijo z blazno naglico. Imam občutek, da ene spremembe še nismo popolnoma osvojili in preverili, že se dogaja druga in tako leto za letom. Tako kot mnoge šole se tudi naša še vedno ubada z uvajanjem devetletnega programa, še vedno imamo tudi osemletni program. Že sama devetletka je prinesla veliko sprememb, ki jih moramo sprejeti, zaživeti z njimi, preizkusiti na vsaj eni celi generaciji od 1. do 9. razreda. Smo pa dejansko v toku sprememb na spremembe, kar nam otežuje delo. Imam občutek, da smo kot poskusni zajčki, ki se lahko v vsakem trenutku prilagodimo in polno zaživimo z neko novostjo, pa čeprav je majhna. Tako otroci, starši in tudi učitelji bi morali imeti čas, da stvari preizkusimo, analiziramo, ugotovimo prednosti, slabosti in tako predlagamo spremembe. Osnovna šola po mojem mnenju potrebuje predvsem možnost, da ritem dela upočasni, da se učitelji posvetimo otrokom, ki jih imamo v razredu. Sodobni čas od nas nemalokrat zahteva, da smo nadomestni starši. Ko otrok v razredu dela nemir, išče pozornost, želi biti slišan, velikokrat želi pogovor, ki mu ga ne moremo nameniti zaradi obilice učne snovi. Želim, da bi se učni načrti, ki se ravnokar posodabljajo, pripravili tako, da bi sledili štirim Delorsovim stebrom. Učitelji naj bi imeli možnost obravnavati tisto učno snov, za katero menijo, da bi bila otrokom res koristna v nadaljnjem izobraževanju in življenju. Šola namreč tudi vzgaja in ugotavljam, da vedno bolj prevzemamo vlogo vzgojiteljev, ker se spopadamo z različnimi problemi mladostnikov. Pouk, ki je organiziran in naravnano na golo pridobivanje učne snovi, žal ne ponuja možnosti razgovora, ki si ga učenci zelo želijo.

Zelo mi je všeč misel, ki sem jo nekje prebrala:

»Vsako izobraževanje, kakršno koli že je, bi moralo človeka oblikovati v enkratnega posameznika, nekonformista; moralo bi spodbuditi njegov izvirni duh, da bi se lahko z njegovo pomočjo spopadel z velikimi izzivi; moralo bi mu omogočiti odkrivanje vrednot, ki ga bodo spremljale vse življenje; moralo bi ga duhovno obogatiti, da bi ljubil, kar koli počne, kar koli je in s komer koli je; moralo bi ga učiti, kaj je v življenju pomembno, kako naj živi in umre.« John Taylor Gatto

Ob koncu šolskega leta bi radi tudi bralcem Lipnice približali prizadevanja tistih, ki oblikujejo podobo sodobne osnovne šole pri nas. Prek pogovorov z ravnateljci v tej in prejšnji številki odpiramo vrata v hrame, kjer se izobražuje in vzgaja mladi rod. V avgustovski številki glasila bomo podrobneje v slovenskem jeziku predstavili še učna prizadevanja Dvojezične osnovne šole Prosenjakovci, prav tako pa tudi učence, ki so z odliko sklenili šolanje na vseh treh osnovnih šolah v naši občini.

Uspešna udeležba učencev naših šol na najrazličnejših regijskih in državnih tekmovanjih po svoje dokazuje uspešnost izobraževalnega procesa. Ta težnja po je uveljavljanju zunaj šolskih okvirov je edina realna pot za sedanje osnovnošolce, ki že zdaj iščejo svoje mesto v družbi prihodnosti – družbi znanja. Tokrat objavljamo pregled dosežkov učencev OŠ Bogojina. Priznam, da me je obsežnost seznama nagrajencev prijetno presenetila.

Čestitamo obojim, učencem in njihovim mentorjem!

Urednik

Osnovna šola Bogojina

IMENITNI DOSEŽKI BOGOJINSKIH UČENCEV

- Na državnem tekmovanju iz znanja kemije v marcu 2007 je učenka **Sara Brunec** iz 8.a razreda osemletke osvojila Zlato Preglovo priznanje (mentorica: Nataša Vrtarič).
- Na državnem tekmovanju iz znanja biologije (december 2006) je **Sara Brunec** (8.a) osvojila Srebrno Proteusovo priznanje (mentorica: Nataša Vrtarič).
- Na državnem tekmovanju iz znanja nemščine februarja 2007 v Turnišču sta **Anna Rosemarie Erniša** in **Gregor Nemeč** osvojila zlato priznanje, **Dominik Lajnsček**, **Boštjan Berden**, **Alan Benko** in **Natalija Sever** so osvojili srebrno, **Primož Černela** pa bronasto priznanje (mentorica: Melita Nemeč).
- **Maja Casar** (5.a osemletke) je decembra 2006 prejela nagrado na literarnem natečaju *Znanje je cool* za odličen literarno-raziskovalni prispevek, s katerim se je uvrstila med deset najboljših. **Janja Cör** (5.a osemletke) je prejela priznanje in knjižno nagrado.
- Učenke **Sara Brunec** (8.a), **Urška Casar** (8.a), **Marina Benkovič** (7.a), **Anetta Smej** (8.b) in **Melanie Kodila** (8.b) so za literarne prispevke na temo *Domoľubje* prejele majice Slovenske vojske, šola pa knjigi o Rudolfu Maistru (mentorica: Marjetka Erdelji).
- **Maja Casar**, učenka 5.r. osemletke, je na regijskem literarnem natečaju *Naravne in druge nesreče* (POPLAVA) v III. kategoriji (učenci 2. triletja devetletke, učenci 4. in 5.r. osemletke) osvojila 3. mesto s spisom *Domišljija ne pozna meja*. **Jana Černela**, učenka 8.b, pa je v IV. kategoriji (učenci 3. triletja devetletke) osvojila 4. mesto s spisom *Ko se april prevesi v maj*, oba nagrajena spisa sta se uvrstila na državno tekmovanje (mentorica: Marjetka Erdelji).
- Učenka 8.a **Sara Brunec** je na vseslovenskem tekmovanju iz znanja slovenščine za srebrno in zlato Cankarjevo priznanje osvojila zlato Cankarjevo priznanje. V regijskem merilu (Pomurje) je med 102 tekmovalci bila najboljša, zbrala je namreč 90,5 točk, v državnem merilu pa je dosegla 3. najboljši rezultat (prvi je 91 točk). **Larisa Lara Kolarič** (9.a) je osvojila srebrno Cankarjevo priznanje (mentorica: Marjetka Erdelji).
- Učenci 7.a (**Marina Benkovič**, **Špela Casar**, **Sandra Feher**, **Blaž Horvat**, **Nuša Kardoš**, **Jasna Vegi**, **Tjaša Vuk** in **Ines Zavec**) so v okviru gledališkega kluba napisali skeč na tematiko o kajenju in osvojili prvo mesto na regijskem literarnem natečaju *Dišiš mi po pomladi*. S skečem so se predstavili tudi na regionalni prireditvi v Gornji Radgoni, na kateri so prejeli knjižne in praktične nagrade ter priznanje (mentorica: Marjetka Erdelji).
- Na tekmovanju v znanju *Vesele šole* so učenci **Dorothea Gašpar** (5.a devetletke), **Žiga Barbarič** (5.a osemletke) in **Sara Brunec** (8.a) osvojili srebrna priznanja, zlata priznanja in naslov državnih prvakov (mentorica: Erika Koca).
- Učenka **Natalija Sever** (9.b) je osvojila srebrno Vegovo priznanje. S **Saro Brunec** (8.a) sta se udeležili državnega tekmovanja, kjer je Sara dosegla zelo dobro uvrstitev (mentorici: Lea Števanec, Erika Koca).
- Učenec **Nino Cmor** (7.a) je osvojil srebrno priznanje na tekmovanju iz logike (mentorica: Lea Števanec).
- 87 učencev od 5. do 9. razreda je tekmovalo iz nemške bralne značke *Epi Lesepreis*. Zlato priznanje je osvojilo 30 učencev – 7 učencev iz 5./9, 7 učencev iz 5./8, 3 iz 7. razreda, 8 učencev iz 8. razreda in 5 učencev iz 9. razreda (mentorica: Melita Nemeč).
- 41 učencev iz zadnje triade je tekmovalo za nemško bralno značko *Bücherwurm (Knjižni molj)*. Vsi so osvojili priznanja (mentorica: Melita Nemeč).
- Učenci iz 4. in 5. razreda devetletke ter učenci iz 5. razreda osemletke so sodelovali na natečaju *Ich erzähle dir eine Geschichte*. Avtorji poslanih izdelkov so dobili priznanja in praktično nagrado (mentorica: Melita Nemeč).
- Učenci **Dominik Lanjšček**, **Tilen Matjašec**, **Gregor Nemeč** in **Natalija Sever** so se udeležili natečaja *Unsere Sprachen*, ki ga je ob evropskem dnevu jezikov razpisala založba Obzorja. Navdušili so občinstvo s kratkim filmom in osvojili prvo nagrado občinstva ter si prislužili enodnevni izlet v Celovec (mentorica: Melita Nemeč).
- Na državnem tekmovanju iz znanja o sladkorni bolezni (november 2006) so **Sara Brunec** (8.a), **Gregor Nemeč** (9.b) in **Natalija Sever** (9.b) osvojili srebrno priznanje (mentorica: Nataša Vrtarič).
- Na državnem tekmovanju *Zdrav dih za navdih* (marec 2007) so učenke osmega razreda tekmovalce na temo *Rastline, ki nas obkrožajo in alergije*. **Sara Brunec** (8.a) in **Urška Casar** (8.a) sta osvojili zlato Trstiko, **Sara Gjura** (8.b) je osvojila srebrno Trstiko, **Jana Černela** (8.a) in **Karmen Oslaj** (8.a) sta osvojili bronasto Trstiko (mentorica: Nataša Vrtarič).
- Na tekmovanjih iz znanja fizike za Stefanovo priznanje se je najbolje odrezala **Sara Brunec** (8.a), ki je bila najboljša na regijskem tekmovanju in na državnem tekmovanju osvojila zlato Stefanovo priznanje. Srebrno priznanje sta osvojila **Gregor Nemeč** (9.b) in **Dominik Lanjšček** (9.b). Bronasto priznanje je osvojilo 9 tekmovalcev (mentor: Dušan Nemeč).
- Na tekmovanjih *Kaj veš o prometu* je ekipa OŠ Bogojina (**Tilen Matjašec**, **Gregor Nemeč**, **Aleš Horvat**, **Matej Rogač** in **Patrik Vogrincič**) osvojila prvo mesto na občinskem in medobčinskem tekmovanju. V kategoriji posameznikov so si na občinskem tekmovanju štirje tekmovalci iz naše šole delili prvo mesto (**Tilen Matjašec**, **Gregor Nemeč**, **Aleš Horvat** in **Matej Rogač**), prav tako odlični so bili na medobčinskem tekmovanju (**Tilen** in **Matej** sta si delila drugo mesto, **Gregor** je bil peti). Na državnem tekmovanju je bil **Tilen Matjašec** tretji (mentor: Dušan Nemeč).
- Učenci, ki obiskujejo izbirni predmet obdelava gradiv – les, so sodelovali na natečaju družbe Hidria Perles in znamke električnega ročnega orodja Iskra ERO. Na natečaj je prispelo 387 izjemnih hišic (tako so zapisali na spletni strani Hidrie Perlesa). Žirija je imela zares težko delo, pri ocenjevanju pa je upoštevala naslednje kriterije: obliko, funkcionalnost ter kreativni pristop. Naš izdelek je žirija uvrstila med 50 najboljših, za kar nas je nagradila s praktično nagrado (mentor: Dušan Nemeč).

Vir: internetni naslov šole in vodstvo OŠ Bogojina

KÁI PÁRTOSFALVA A 2006/07-ES TANÉVBEN NYOLCVANNYOLC TANULÓ HUSZONKILENC ELISMERÉS

Ha a tanulók számával osztjuk mindazon jeles érmekeket, elismeréseket, amelyeket a Pártosfalvi Kétnyelvű Általános iskolások nyertek az idei tanévben, akkor minden harmadik tanulóra jut egy. Jozefa Herman igazgatónő szavai szerint ez az iskola 36 foglalkoztatottjának az eredménye is. A KÁI-ban az I. nevelői-oktatói időszakban az »egy személy egy nyelv«, a környezeti nyelv használatának jegyében folyt az oktatást és a 88 tanuló közül harmincnál az első nyelv szlovén, többen pedig a magyar.

– A kilencéves kétnyelvű iskolának nagy a körzete, azonban a gyerekek száma évről évre csökken.

– Hogy másut is van, nem lehet vigasz a számunkra, hiszen a már úgy is gyér népességű goričkoi falvakban ez még érezhetőbb. A 2006/07-es tanévet 88 gyermek látogatta, és az utóbbi tíz évben nincs lényegesebb eltérés. A tíz végzős közül 4 az egészségügyi, 3 az elektrotechnika-számítógépes szakot, 2 gimnáziumot választotta, egy pedig bolti eladónak készül. Iskolakörzetünk kiterjed Pártosfalvára, Szerdahelyre, Szentlászlóra, Kisfalura, Csekefára, Domonkosfára, Kapornakra, Hodosra, Berkovcira és Ivanjševcira. A központi iskola kilenc osztályát 76, a kirendelt hodosi tagozat első és második osztályát 10 és a domonkosfai 14 tanuló látogatja.

Jozefa Herman

– A különböző országos és helyi versenyek eredményeit egy más alkalommal soroljuk fel, de néhány igen jeles. Melyik ezek?

– Tanulóink elsősorban a matematikai, szlovén és magyar nyelvű, kémiai, biológiai, fizikai és történelmi versenyeken voltak arany és ezüst érmesek. Országos bajnokunk és még két ezüst érmesünk van az idei Pil-Vesela šola és Pil PLUS versenyen. Nyolc arany elismerést nyertünk a »Matematika játszva« c. versenyen és egy arany éremmel térünk haza a PIKA-POKA táncversenyéről. Ha jól számolom, akkor tanulóink 29 arany, ezüst és bronz éremmel gazdagították az iskolánk hírét.

– De ne feledkezzünk meg a különböző projekt munkákról sem...

– A **Pártosfalvi vízi tanösvény** keretében a régi iskola mellett, 1936-ban ásott kútát 900 ezer tollár pályázaton nyert pénzen felújítottuk és a vízi tanösvény részévé tettük. Iskolánk a projekttel a Környezetvédelmi minisztérium és a Helios alap 1000 EUR-os nagydíját is elnyerte. Iskolánk részt vett a **Vöter** egyesület kutatásaiban az irodalmi nyelv használatáról a kétnyelvű területen. Aztán itt van még a maribori egyetem **Comenius** kétnyelvű projektuma, a nekünk ítélt öközászló és még sorolhatnám, hiszen nagy gondot fordítottunk a környezetvédelmi akciókra is, részt vettünk az iskolakörzet kulturális eseményein is.

– A határ tövében lévő kétnyelvű oktatási intézmény azon kívül, hogy tanulói Hodostól Csekeféig szerepelnek a különböző helyi művelődési programokban, hogyan kapcsolódik be a szélesebb környezetbe?

– A Moravske Toplice Községen belől szakmai és szervezési kapcsolatunk vannak a bogojinai és a fokovci általános iskolákkal, hiszen a közösen oldunk meg bizonyos káder- és szervezési, oktatási kérdést. Tanulóink évente találkoznak versenyek és sportrendezvények keretében. Közösen szervezzük meg színház- és más zenés rendezvények megtekintését. Kapcsolataink kiterjednek a határon túlra is, hiszen nagyon jól együttműködünk a csesztregi és felsőszölnöki általános iskolákkal. A szentgyörgyvölgyi iskola tanulói pedig részt vettek a sportnapokon és szép élmény volt számunkra az iskolánkon megismerni a forgalmi előírásokkal valamint a kerékpár használatával.

– Az oktatási intézmények mindhárom helyen megfelelnek a kilencéves oktatás követelményeinek, az anyagi feltételeik megvannak, de sajnos marad a probléma – a tanulók létszámának csökkenése. Ha Jozefa Herman szavait idézzük, hogy minden iskolán vannak eredmények és problémák is, de figyelembe vesszük a tanulmányi, a vetélkedők, versenyeken elért eredményeket, a szűkebb és szélesebb környezetben kifejtete tevékenységet, akkor a 2006/07-es tanévet sikeresnek mondhatjuk.

eredményeket, a szűkebb és szélesebb környezetben kifejtete tevékenységet, akkor a 2006/07-es tanévet sikeresnek mondhatjuk.

A pártosfalviak 1865-ben felvetették az iskolaépítés gondolatát és 1868-ban a berkeháziakkal agyagból felhúzták az iskola falait és cserép zsindelyel befódták, de nem nyitották meg, mert a falusiak sokallták a fenntartási költségeket és az iskolamester fizetését, ezért a földézetét eladták, a falakat pedig lebontották. Néhány pártosfalvi gyerek 1868-tól a seloi iskolát látogatta. 1890-ben Vértés Sándor fokovci tanító, valamint néhány pártosfalvi evangélikus újra felvetették az új iskola építése gondolatát és 1897-ben Pártosfalván létre jött az állami népiskola Csekefa, Kisfalu és Berkeháza körzettel. Az oktatást 1898. február 2-án kezdték magánháznál és csak 1909. január 2-án költöztek át az új iskolába. Első tanítójuk Lippai Vendel volt és amikor az I. világháború alatt bevonult, Kató Kása Mária helyettesítette. Lippai visszatérve egészen 1932-ig vezette az iskolát, őt Jozef Erniša (1932–1934) és Vilko Frahm (1934–1941) követték.

1919. október 1-én kezdődött az oktatás és szlovén nyelven folyt, a magyart pedig tantárgyként tanították. 1920-ban magyar párhuzam működött 111 gyerekkel. Az 1932-ben a helyi tanügyi bizottság óhajára megszüntették a magyar tagozatot és helyette két szlovént vezettek be, amit főleg a kisfalusiak elleneztek, de hiába, mert az oktatási törvény szerint csak több mind 30 tanuló létszáma tette lehetővé a nemzeti-ségi tagozat felállítását, ekkor pedig az iskola magyar tagozatát 24 magyar gyerek látogatta. A II. világháború alatt Vilko Frahm 1941-ig, Takács Ilona pedig az 1942/43-ban töltötte be az állást. 1944 őszén az iskolába magyar katonákat szállásoltak, tavasszal pedig a szovjet hadsereg kórházát költöztették be. A háború után Pálfi Elza volt a tanító. Továbbá itt tanított még Molnár István is. Az iskolák összevonásával 1957-ben a pártosfalvi, kisfalusi és részben a szentlászlói felsőbb osztályos gyerekeket átskoláztatták Fokovcira. Az 1959/60 -as tanévben bevezették a kétnyelvű oktatást és a két nyelv használata egyenrangúvá vált. Élés vita és surlódás után 1981-ben Hodostól Szentlászlóig összevonták a kétnyelvű iskolákat és Pártosfalván központi oktatási intézmény épült.

SZERDAHELY-MAGYARSZOMBATFA MAJÁLIS A MÁJUSFÁNÁL

Azóta már ki is táncolták a szerdahelyi-magyarszombatfai határon díszlő májusfát, de a szívélyes április 30-ki találkozót a krónikás tollára kívánkozik.

A két szomszédos falu markos férfúi hamar felállították a sudár, felpántlikázott fát a határon, ahol még hetven évvel ezelőtt, azokban a megboldogult békebeli időkben, szekérút kötötte össze a két göröncséreket lakta falut. Aztán volt olyan világ, amikor még a madarak is félve röpködtek

fát, akivel bizonyos szándékai, hogy ne mondjam, szerelmi céljai voltak. Szerdahely és Magyarszombatfa a sok évtizedes elkülönítés után sokban szeretné összekötni a célkitűzéseit a közös Európában.

– Mindkettőnkre rá is fér a fejlesztés, hiszen Magyarszombatfa a magyar, Szerdahely a szlovén határ tövében sorvadozott és mára mindkét falu előregedett, nálunk még a régi fazekasipar is felszámlálódott. A mezőgazdaságnak sem ott, sem

falvára menni, hanem itt, toronyírányt, a szekérúton lehet egyik vagy másik faluba átjárni. A határvonalat jelző tábla csak emlék marad. – Így Franc Cipot, s a beszélgetésbe bekapcsolódó szerdahelyi asszonyok nevetve jegyzik meg, hogy végre nem kell kerülővel menni a szombatfai fodrászhoz.

Még egy »tűzoltófénykép« a májusfa tövében, mondják később nem illik megbontani a majálisat. A két falu apraja és nagya alig fér rá képernyőre. Bizony, megadják a formát és a tiszteletet a közös ünnepnek. A vendéglátó szerdahelyiek, a helyi művelődési egyesület sültmalaccal tráktálja a mintegy száz egybegyűltet, a fehérnép is kitett magáért: volt pogácsa, sütemény, bor, sör elég. És ennek megfelelően alakult a hangulat. Még a két polgármester is, bár tisztjükhöz illő kellő méltósággal, de bekapcsolódott a nótázásba. Feri, a harmonikás, civilben fazekasmester, tornásztatta a billenyüket, Cipot polgármester szlovén léte a legkedvesebb dalát fújta: »Esztička, -tike, -tike Esztička lány, estére legyél a babám ...«. A magyarszombatfai önkormányzati hivatal teljes számba, kórusban kísérte, de a szerdahelyiek sem engedték, hogy a polgármestertük kifogyjon a dalból. Ez aztán a példás együttműködés. Együtt kalauzolták a gőzöst a hepe-hupás réten.

Ez az igazi majális.

erre felé, a vasfűggyönt pedig nem csak nyulat, őzet, hanem minden épeszű embert elriasztó aknák tartották szilárdon ... – emlékeztettek Cipot Franc moravci, Laczó László magyarszombatfai polgármesterek és Vörös Tibor, a magyar közösség közégi elnöke. Azonban már csak úgy van, hogy az ember a szépre emlékezi. Az első adandó alkalomkor megszervezték a találkozót a határ tövében, s immár harmadik éve májusfát állítanak és majális tartnak. Ha az ősi szokásnak példaerejű szimboluma van, akkor az egykori lányos háznál való zöldfaág-állítás itt most új formában, de régi tartalommal kelt életre. Valamikor a legény annál a lányos háznál állított díszes május-

itt nincs jövője ... – mondja Vörös Tibor, és szavai fullánkját a két polgármesternek szegezi, de hát az ő kezük is kötve van, mert ismerik azt a mondást, hogy pénz beszél, kutya ugat. Magyar oldalon még virágozik a fazekasmesterség, kenyeret biztosítva néhány családnak. Szerdahely emberemlékezet óta kis település, s látott már boldogabb napokat is.

– Talán majd Európában ... – reménykedik Laczó László.

– Három évvel ezelőtt, amikor beléptünk az Unióba és itt is ünnepélyt tartottunk, nem is mertük elképzelni, hogy egyik oldalról a másikra sétálhatunk át hatósági engedély nélkül. Jövőre pedig már nem is kell Pártos-

A vegyes koló hosszan kigyózott az asztalok között

Délután a nap hétágra sütött, úgy gyönyörködött a tarka vendégségben, de aztán lassan lelankadt, akárcsak a táncos, dalos jókedv és a menet, elindult a pártosfalvi-magyarszombatfai határátkelőre, ahol újabb májusfa állítása következett. Itt a bort már a pártosfalvi menyecskék kínálták

Ezen a napon, az esti szürkülletben örömtűzet gyújtottak a pártosfalvi májusfánál is. Talán május elseje és a májusfa már a proletár jellegét elvesztette, de megmaradt az ősi örömnépnep lényege – ez pedig a tavaszvárásról, az egymásra utaló ősi ösztönről szól.

Találkozás a határon a májusfa tövében.

PGD Vučja Gomila PREVZELI AVTOCISTERNO

V dobrih 80 letih delovanja PGD Vučja Gomila je zadnji mejnik – nakup gasilske avtocisterne – zagotovo eden najpomembnejših, saj društvo s številnim rodом mladih gasilcev doslej s tovrstnim vozilom ni razpolagalo. Rabljeno, a dobro ohranjeno avtocisterno znamke Mercedes 1213 z zmogljivostjo 4.000 litrov vode so gasilci Vučje Gomile konec lanskega leta kupili pri PGD Ljubljana-Brdo. Ob slavnostnem prevzemu novega vozila so v Vučji Gomili pripravili pravcati krajevni praznik, ki ga je zaznamoval obisk številnih domačinov, gasilcev iz sektorja Bogojina in okoljskih društev, številnih gostov ter gasilskih prijateljev iz društva Ljubljana-Brdo.

Kot je povedal tajnik društva Darko Perš, ki je nadomestil zadržanega predsednika, so bili gasilci že v času ustanovitve društva ob nesrečah in požarih, ki pa jih tedaj ni bilo malo, veliki prijatelji ljudem. Ker so že takrat spoznali, da je požarna varnost učinkovita le v organizirani obliki, so se organizirali na področju prostovoljnega delovanja. Kljub dejstvu, da ima gasilstvo tudi v naši regiji dolgo in bogato tradicijo, pa gasilsko delo in trud v družbi po Peršu zadnje čase nimata več enake veljave kot nekoč. Na vseh instancah, od lokalne skupnosti do države, je namreč za prošnje in materialno pomoč gasilcev vse premalo posluha in denarja, po drugi strani pa na ramena gasilcev pada vse več zahtev in odgovornosti.

Z željo, da bi se vozilo čim manjkrat uporabljalo za intervencije na požariščih ali za prevoz vode, pač pa predvsem v promocijske in druge svečane namene, so domačim gasilcem za novo pridobitev čestitali župan Franc Cipot, predsednik OGZ Moravske Toplice Štefan Kuhar in občinski svetnik iz Vučje Gomile Štefan Ferencek. Poudarili so, da je gasilstvo v naši občini s kar 27 društvi svojevrsten fenomen, saj je omenjeno vozilo že 58. gasilsko vozilo v občini.

V potrditev dobrega sodelovanja so gostje iz PGD Ljubljana-Brdo domačinom izročili kipec Florijana, gostitelji pa Ljubljančanom čisto pravi leseni sod. Domači gasilci so se za pomoč pri nakupu avtocisterne oziroma zagotovitvi potrebnih finančnih sredstev zahvaliti krajanom in Občini Moravske Toplice.

Ključke novega vozila je domačemu poveljniku Francu Kocetu izročil predsednik PGD Ljubljana-Brdo Matevž Sedej, program slovesnosti pa so s svojimi nastopi popestrili učenci OŠ Fokovci in pevski zbor KUD Avgust Gašparič.

Simbolični predaji ključev novega vozila sta prisostvovala tudi najstarejša gasilca v PGD Vučja Gomila, 95-letni Koloman Sabotin in 82-letni Štefan Malacič. Drugi z desne, ob županu Francu Cipotu, je predsednik PGD Ljubljana-Brdo Matevž Sedej.

PGD Prosenjakovci RAZVILI NOVI GASILSKI PRAPOR

Le malo gasilskih društev je v manj kot desetletju postavilo toliko pomembnih mejnikov, kot so jih v obmejnih Prosenjakovcih. Leta 1999 so namenu predali novi vasko-gasilski dom, pred dvema letoma so svečano prevzeli novo avtocisterno GVC 16/24, lani so počastili 110-letnico društva, letos pa so razvili novi društveni prapor. Tudi gostje, ki so nagovorili številne zbrane gasilce, krajanje in druge obiskovalce ob tem pomembnem dogodku, so se spraševali, kaj bo v Prosenjakovcih po zaslugi gasilcev novega prihodnje leto.

Novi društveni prapor, ki je znamenje povezovanja gasilcev in simbolizira tudi nesebično pomoč potrebnim pomoči, ima rekordnih 31 trakov ter 57 zlatih in 18 srebrnih žebličkov. Kot glavni pokrovitelj ga je razvil Tibor Vöröš, predsednik Madžarske narodne samoupravne skupnosti Občine Moravske Toplice. Predal ga je predsedniku in poveljniku Zvonku Špilaku in Štefanu Kovaču, ta pa praporščaku Aleksandru Špilaku.

Predsednik društva Zvonko Špilak je tudi na tej priložnosti izrekel priznanje vsem sedanjim članom in predhodnikom, saj so si prav vsi po vrsti prizadevali narediti kar največ za organizacijsko stabilnost in operativno pripravljenost društva. Časi gasilstvu niso bili nikoli naklonjeni, ne v preteklosti ne danes. Dodajamo, da sedanje vodstvo z dobrim delom in prizadevanostjo prav vseh članov niza uspeh za uspehom.

Zadovoljstvo nad novim uspehom prosenjakovskih gasilcev v pričakovnu nadaljnje enotnosti gasilcev in složnosti med vsemi ljudmi so javno izrekli in jim čestitali: predsednik Gasilske zveze Slovenije Ernest Eöry, podžupan občine Moravske Toplice Geza Džuban, boter prapora Tibor Vöröš, podpredsednik OGZ Moravske Toplice Stanislav Gorčan in László Laczó, župan sosednje občine Magyarszombatfa na Madžarskem. Predsednika Eöryja, ki je po službeni dolžnosti veliko let preživel v tem kraju, veseli, da je gasilstvo na Slovenskem kljub številnim političnim spremembam in menjavam kar petih držav ostalo nepolitična organizacija, zvesta svojemu osnovnemu načelu – pomagati ljudem v nesrečah.

Prapor je blagoslovil katoliški župnik pater Miha, v kulturnem programu pa so nastopile pevske KTD Ady Endre Prosenjakovci in učenci tamkajšnje dvojezične osnovne šole.

KTD Ady Endre Prosenjakovci

VINOGRADNIŠKA SEKCIJA

V okviru Kulturno-turističnega društva (KTD) Ady Endre Prosenjakovci so sredi marca ustanovili sekcijo vinogradnikov. Naloge predsednika so zaupali Rajku Janjicu, ki je za Lipnico razgrnil pester program dela.

Za njimi je že predavanje o boleznih vinske trte ter zasaditev društvenega vinograda, ki so jo opravili 1. maja. Vsak od blizu 20 članov je v vinogradu v Belső hegy (Zgornji breg) zasadil eno trto. Za njimi pa je tudi prvo ocenjevanje vzorcev vin, na katero so povabili tudi prijatelje iz sosednje Madžarske. Komisija pod vodstvom enologa Ernesta Novaka (KGZ Murska Sobota) je ocenila 49 vzorcev, od katerih jih je 12 izpolnjevalo pogoje za podelitev zlate, 22 srebrne in 11 bronaste medalje. Le štirje vzorci so ostali brez odličij. Med najbolj trofejnimi domačimi vinogradniki na ocenjevanju velja izpostaviti Ladislava Győreka, Franca Jošarja, Ladislava Sabotina in Gezo Kocana.

Vinogradniški piknik in sodelovanje z vinogradniki iz Madžarske sta nalogi, ki sta še pred njimi, ter seveda avgustovska postavitev klopotca in martinovanje v novembru.

Geza Grabar

DU Moravske Toplice

NA OBISKU PRI JUBILANTKI

Delegacija Društva upokojencev Moravske Toplice je na domu v Ivanovcih obiskala Franciško Kološa, najstarejšo članico društva. Franciška ali po domače Fana je 9. marca letos slavila trojni jubilej: praznovala je 96. rojstni dan, imela je god in minilo je natanko 74 let, odkar se je poročila.

Fana se je rodila in je odrasla v številni kmečki družini kot najstarejši otrok. Otroštvo in mladost je preživljala v krogu bratov in sester na domači kmetiji. Danes sta od številnih otrok živa le še ona in mlajši brat. Že kot otrok je morala poprijeti za

kmečka dela. Po poroki je odšla na možev dom v Ivanovce, kjer je postala kmečka gospodinja in kmalu tudi mati.

Čeprav nosi na ramenih že šestindevetdeset let, še vedno rada pomaga sinu in snahi pri različnih delih. Posebej jo veseli delo okrog živine. Če jo pogledate, ji nikakor ne bi prisodili toliko let, še vedno je mlado in ima dober spomin. Potožila je le, da ji nekoliko nagaja sluh.

Nasęga obiska je bila zelo vesela, prav tako skromnih daril, posebej torte. Na njeno željo smo jo morali pokusiti skupaj z njo.

Fana je naša najstarejša članica. Ob slovesu smo ji zaželeli, da bi dočkala stotko.

Olga Gutman

LD Bogojina

BOGATE SLEDI 60 LET

Člani zelene bratovščine iz Bogojine, ki v štirih revirjih – Bogojina, Bukovnica, Filovci in Vučja Gomila – upravljajo z 2.324 ha lovne površine, so v začetku junija zaznamovali svojih 60 let s slovesnostjo pri lovskem domu v gozdu med Bogojino in Bukovnico. Stanko Černela, starešina društva z 32 aktivnimi člani, je poudaril, da so že daljnjega leta 1946 njihovi predhodniki čutili, da »... rabijo tudi naši gozdovi in naša divjad ravnovesje, pomoč pri ohranitvi živalskih vrst, ki jih sicer ljudje današnjega časa ne bi poznali.« S tem poslanstvom družina, ki ji je bilo v šestih desetletjih iz najrazličnejših razlogov odvzeto veliko lovnih površin, deluje vse do danes, varovanje naravnega okolja in prostoživečih živali v njem pa bo vodilo društva tudi za kasnejše rodove.

»Ko se takole zazrem v preteklost, se mi zvrstijo slike sledi, sledi živali in sledi ljudi. Koliko poti se je v teh 60 letih križalo, koliko sledi ostalo in koliko izbrisalo iz spomina. Ostajajo pa dejanja, ostajajo zapisi, ki pričajo in izkazujejo lovsko dobroto, lovski odnos do narave,« je razmišljal Černela.

Lovišče LD Bogojina leži na stičišču treh prekmurskih pokrajin, Goričkega, Ravenskega in Dolinskega, in je zelo raznoliko zaradi njiv in travnikov v ravninskem delu in strnjanih

gozdov ter vinogradov po gričih. Pestra je tudi zastopanost divjadi v njem. Po statističnih podatkih o odstrelu je tudi v njihovem lovišču konstantno zastopana le velika divjad (srnjad in jelenjad), sodobni način kmetovanja pa neusmiljeno redči malo divjad (zajce, fazane).

LD Bogojina se lahko od leta 1978 pohvali z lepo urejenim in v dveh etažah zgrajenim društvenim domom. Kasneje so dogradili tudi spremljajoče objekte in na novo uredili centralno ogrevanje. Ob Mejičnem poto-

Dobitniki najvišjih priznanj ob jubileju LD Bogojina (od leve):

Jože Horvat, Štefan Horvat st., starešina Stanko Černela, Štefan Forjan in Franc Gjerek.

FOTO: Geza GRABAR

ku imajo urejeno strelišče za glinaste golobe, zaradi zahtevnih pravil EU o prevzemu in oddaji divjačine pa so lani zgradili še lastno hladilnico, urejeno po normativih VURS. Člani društva pa na svojem lovišču v skrbi za divjad in pri ustvarjanju čimbolj naravnih pogojev skrbijo tudi za lovske naprave (krmišča za malo in veliko divjad, kaluže).

Ob visokem jubileju je bogojinskim lovcev za delo nenadomestljivega skrbnika narave in živali v njej čestital župan Franc Cipot. Predstavnik Zveze lovskih družin Prekmurja Ludvik Rituper je priznal, da sta v tem času lovstvo in lov na političnem prepihu, saj novi Zakon o divjadi in lovstvu, ki je bil sprejet leta 2004, še vedno ni zaživel. Podobno je menil tudi predsednik Območnega združenja upravljavcev lovišč Prekmurja Janez Štol.

Z glasbeno-pevskimi nastopi so slovesnost popestrili člani lovskega pevskega zbora in lovski rogisti ZLD Prekmurja ter domači kvartet ljudskih pevcev. Štefan Forjan, Jože Horvat in Franc Gjerek so prejeli znak za lovske zasluge LZS; posebno priznanje pa je dobil nekdanji starešina Štefan Horvat st., ki je bil pred sedmimi leti tudi pobudnik vsakoletne lovske Hubertove maše v okviru Košičevih dnevov kulture v avgustu pri lovskem domu. Priložnostna darila so izročili vsem članom družine.

Ob visokem jubileju je izšel vsebinsko in s fotografijami bogat zbornik. (G. G.)

FOTO: Arhiv DRUŠTVA

Vodstvo DU s poverjeniki redno obiskuje svoje najstarejše člane; 96-letno Fano sta predsednik in tajnica DU obiskala ob njenem trojnem jubileju.

Društvo upokojencev Moravske Toplice

NA PIKNIKU V SELU VEČ KOT 230 ČLANOV

O tem, da spada Društvo upokojencev (DU) Moravske Toplice s 720 člani med najštevilčnejša društva v občini, smo že pisali. Prav tako o njihovi izjemno dobri organiziranosti, pa tudi delavnosti, saj ne mine mesec, da se ne bi zvrstila katera od društvenih prireditev. Maja tradicionalno poteka piknik – vselej na drugi lokaciji, da čim bolj spoznajo našo občino. Letos so na tej družabni prireditvi v Selu nasteli več kot 230 udeležencev. Prireditev je potekala pod šotorom, ki so ga za tekmovanje v košnji postavili člani domačega pevskega društva in so ga dan prej velikodušno odstopili upokojencem, kar potrjuje pravilo, da društva v občini dobro sodelujejo in si pomagajo po najboljših močeh. V anketi so spregovorili naključno izbrani udeleženci piknika.

Martina Lihtenvalner, Moravske Toplice

Sodim v krog mlajših upokojencev oziroma članov, saj sem v društvo stopila pred dvema letoma, ko sem tudi prevzela naloge blagajnika. Čeprav je to moj drugi piknik, sem presenečena, da je vzdušje na njem vselej tako sproščeno in veselo. Nič nam ne manjka. To je tisto, kar potrebuje človek in kar smo v aktivnem življenjskem obdobju zaradi vsakdajšnjih službenih in drugih obveznosti pogosto zapostavljali.

Ignac Gabor, Filovci

Ker sem upokojenec uradno postal šele pred letom dni, sem na pikniku prvič. Nad samim potekom, kakor tudi nad vzdušjem, ki vlada med udeleženci, sem prijetno presenečen in dam v znak spoštovanja organizatorjem prireditve kapo dol. Da je možno pripraviti in izpeljati takšno prireditev, je najbolj odvisno od vodstva društva. In to je več kot odlično. Vesel sem, da se v društvu med letom spom-

nijo tudi onemoglih članov, ki se zaradi bolezni ne morejo udeležiti društvenih prireditev.

Marija Puhan, Čikečka vas

Kolikor mi čas in zdravje dopuščata, rada zahajam na naše družabne prireditve, ki jih je zares veliko. Piknik je nekaj posebnega, saj ponavadi poteka v naravnem okolju, vselej pa je na nivoju tudi gostinska ponudba. Letos smo bili presenečeni, ko so nam hrano in pijačo stregli kar na mize.

Poleg izletov in drugih družabnih prireditev se rada udeležim tudi srečanja upokojencev, ki bo letos v Sebeborcih. Kot v večini primerov za mizo sedimo člani iz enega kraja. Čeprav se poznamo tudi z drugimi, se pač med domačini najbolj počutimo.

Šarika Paučič, Tešanovci

Z dopolnjenimi 84 leti sodim med starejše članice društva. To pa ni ovira, da s člani in članicami iz našega kraja ne bi tudi letos prišla na piknik ali se redno udeleževala tudi drugih prireditev. Ker je na pikniku vselej dobro vzdušje, odlična sta tudi hrana in pijača, pa tudi glasbe ne manjka, zato je med udeleženci veliko veselih ljudi, sem na takšnih in podobnih prireditvah zelo rada. Tudi zato, ker potekajo v naravi. Zato s tega mesta spo-

ročam, da se bom prireditev našega upokojenskega društva udeleževala, dokler bom le mogla. Članica društva sem že od njegove ustanovitve dalje.

Karel Mekicar, Andrejci

Upokojenec sem že 17 let; od leta 1995, ko je bilo ustanovljeno društvo Moravske Toplice, pa sem njegov aktivni član. Prej sem bil pri soboškem društvu. Ker opravljam tudi naloge podpredsednika, si nisem mogel, da bi priprave potekale mimo mene. Povem naj, da gre za zahteven organizacijski zalogaj, sicer pa kot takega lahko označim sleherno našo pri-

reditev, saj nas je članov zelo veliko in zadostiti okuse vseh ali jim zagotoviti prostor, organizirati prevoze in še kaj, ne moremo delati z levo roko. Na piknik v Selu smo se pripravljali že nekaj mesecev, zato je ob pogledu na zadovoljne člane popolno tudi naše zadovoljstvo.

Koloman Sabotin, Vučja Gomila

Kljub temu, da mi vsi povprek laskajo, saj sem s 95 leti najstarejši član društva, nočem biti v središču pozornosti. Hočem biti enak drugim članom in članicam. Tako danes kakor vseh dosedanjih in bodočih prireditvah se udeležujem z velikim veseljem. Ker poznam veliko ljudi, še več pa jih pozna mene, je vsakokratno srečanje več kot prijetno, pikniki pa so zaradi svoje vsebine še posebej lepi. Mislim, da sem se udeležil skoraj vseh dosedanjih

tovrstnih prireditev, v upokojenskem društvu pa sem vse od njegove ustanovitve. Če le utegnem, se zelo rad udeležim tudi drugih društvenih prireditev.

Ker je hoja moj način življenja, saj peš hodim na pokopališče, v trgovino in na pošto v Fokovce, sem hotel tudi na piknik iz Vučje Gomile peš, a me zet ni pustil. Resno razmišljam, da bi se udeležil našega društvenega pohoda v Prosenjakovcih, ki bo 23. junija.

Olga Gutman, Vučja Gomila

V društvu, v katerem sem zadržana za naloge tajnika, piknik pripravljamo že osem let. Prizadevamo si, da je vsako leto na drugi lokaciji, saj vsi člani kljub relativni bližini določenih mest še ne poznajo. Društveno srečanje, ki bo avgusta v Sebeborcih, bo na drugi strani občine. Ker je z enega mesta nemogoče koordinirati delo društva, imamo poverjenike v vsaki vasi. Upokojenci oziroma poverjeniki na določenem območju se pri organizaciji prireditve na njihovem območju povezujejo in si pomagajo. V tem smislu je občina razdeljena na štiri dele.

Vesela sem, da smo uspešno spravili pod streho tudi letošnji piknik. Brez pomoči žena iz Sela in Fokovec, ki so stregle, krajevnih poverjenikov in članov s tega območja prireditev ne bi bila tako uspešna. Vsi pa smo hvaležni, da so nam selanski pevci za našo prireditev odstopili šotor.

Z avtobusom po kolesarski poti skozi dve dolini CARPE DIEM OD MORAVSKIH TOPLIC DO VERICE

Na 46 kilometrov dolgo pot »CARPE DIEM – S kolesom skozi dve dolini« smo se podali z avtobusom, saj bi vsaj polovica udeležencev bolj težko tlačila pedale na biciklinaj do Verice, kamor nas je štirideset radovednih prislekov, večinoma turističnih delavcev iz Občine Moravske Toplice, prispelo v popoldanskih urah.

Strokovna ekskurzija v slovensko Porabje je bila del slovensko-madžarskega projekta, ki ga financira Evropska Unija v okviru programa pobude Skupnosti INTERREG IIIA sosedskega programa Slovenija-Madžarska-Hrvaška 2004–2006. Ta se izteka v letošnjem letu, namen pa je predvsem povečati turistični potencial, razširiti spremljajoče storitve ob meji, kjer živita madžarska in slovenska manjšina, ki sta pomembna subjekta pri uresničevanju skupnih ciljev.

Celotna vrednost projekta je 42.182 4460 tolarjev na naši ter 33.767 781 forintov na madžarski strani, sredstva so namenjena v prvi vrsti za vzpostavitev kulturno-turističnih interaktivnih centrov v Moravskih Toplicah in na Verici, kjer že pospešeno obnavljajo kulturni dom. Na vsaki strani bo nastala nova učna pot: v Prosenjakovcih »Graščina Matzenau«, ki je dobila ime po kulturno-zgodovinskem objektu, in v Verici »Travniška orhideja«, imenovana po čudoviti endemični travniški rastlini. Na teh dveh ter na kolesarski poti skozi dve dolini nameravajo urediti počivališča, informacijske table in kažipote. S sredstvi INTERREG-a ali PHARE-a bodo v 94,4 odstotkih krili naložbo skupno vredno 309.891 EUR.

Med potjo je Martina Vink Kranjec, voditeljica projekta v občini Moravske Toplice, nanizala toliko zanimivih podatkov, da smo med poslušanjem skoraj prezrli prelepi gorički svet, s katerega je zadnji majski dež spral prah in je ves sijoč pomladno zelen blestel. Ta lepota se je bohotila tudi po porabskih vesnicah, vse tja do Monoštra, kamor smo prispeli, ko je stara ura na baročnem zvoniku nekdanje opatijske cerkve odbila devet. Že prej se nam je v Gornjem Seniku pridružila Andreja Kovač iz slovenskega konzulata in pripovedovala o življe-

nju porabskih Slovencev, ki se potisnjeni na rob države že skoraj celo stoletje krčevito borijo proti asimilaciji in po vaseh ohranjajo domanjo rieč, značilno arhaično govornico, v kateri oddaja svoj program *Rádio Monošter* in jo lahko prebiramo na straneh mesečnika »Porabje« ... Vse smo si ogledali v živo, mladi novinar Dušan Muhič in snemalec »Slovenski utrčkov« sta srečanje na Verici ovekovečila za mesečni narodnostni televizijski magazin.

Verica. Končni cilj naše poti, kamor smo prispeli po ogledu slovenskega kulturnega centra, veličastne baročne cerkve, novega kopališča in tržnice v varoši. Nekoe dve močočni slovenski naselji – *Ritkarovci* na levi strani v dolini, nasproti Čepinec, ter *Verica* na položnem slemenu hriba sta se zlili v eno naselje, kjer zadnje čase *tihinci* iz Budimpešte in celo iz Švice obnavljajo zapuščene domačije.

Edna fiskališka iz Budapešta je dolik kupila hram pa se vozi varoške turistište. Dosta jeste ji, me informira stara znanka Mariška Krajcar Žlapparova in pove, da kot prvošolka ni znale nobene madžarske besede. »Po domanje, slavski smo gučali.« Drobna ženica obuja spomine na železno zaveso, najrajsi pove zgodbo o pogrebu, ko so »mužikaši na cintori igrali, ka so dajli glas čeri v Čepince, ka ji očo pokapajo.«

Župan *András Balázs Donczecz* prizna, da mu *slavska reč* ne gre gladko z jezika, čeprav je potomec slovenske Dončecove lončarske dinastije, znane po okrašenih zelenih posodi.

»Naša občina je revna, saj znaša letni proračun le 15 milijonov forintov in s tem ne bi mogli jamčiti za sredstva INTERREG-a, zato smo k sodelovanju povabili tudi Zvezo Slovencev na Madžarskem in uspeli. Na gozdni učni poti smo že postavili informativne table, naši gostje pa si lahko ogledajo še s slamo krito brunarico, farmo konjev, dvesto let star leseni zvonik. Pospešeno obnavljamo kulturni dom in upamo, da se bodo po novi kolesarski poti iz Moravskih Toplic pripeljali k nam turisti, ki bi radi uživali v čisti naravi, si privoščili naše specialitete. Prepričan sem, da bo to tudi vzpodbuda za naš kraj. Vsi so vabljeni 18. avgusta na slavnostno otvoritev ...« je za Lipnico povedal župan Verice.

Prve lastovke so že prispele z avtobusom, prehodile so šest kilometrov dolgo učno pot, poskusile pravi *pörkölt* s *tarhonyo* in na koncu v vaški krčmi s pivom in *špricarji* dolgo izpirale grla, tako da je Boris imel kar precej dela, preden je veselo družino spravil na avtobus.

Ella Tomšič Pivar

KOLENDAR PRIREDITEV V OBČINI MORAVSKE TOPLICE

JULIJ – AVGUST 2007, pripravlja TIC Moravske Toplice

Naziv in vrsta prireditve	Kratek opis prireditve	Kraj izvajanja	Datum prireditve	Organizator prireditve	INFO
Promocija Pečnice	Promocija Pečnice v Bogojini	Bogojina	28. 7. 2007	TD Bogojina	Štefan Puhan 041 790 022
Poletje 2007	Nastopi folklornih skupin in ljudskih godcev	Moravske Toplice	julij – avgust 2007	TIC Mor. Toplice	TIC Mor. Toplice 02 / 538 15 20
Postavljanje klopotca s pohodom	Simbolična postavitve klopotca, ki se zaključí s pohodom po Krotovem bregu	Martjanci – Krotov breg	11. 8. 2007	TD Martin	Suzana Š. Kodila 02 / 548 11 22 suzana.kodila@guest.arnes.si
80-letnica gasilstva v Bukovnici	Kratka proslava	Bukovnica – gasilski dom	12. 8. 2006 ob 13. uri	PGD Bukovnica	Tomaž Nemec 02 / 547 11 50 041 327 415
Postavljanje klopotca pri »Lacijovi kleti« v Prosenjakovcih	Postavitve klopotca	Prosenjakovci	12. 8. 2007	KTD Ady Endre Prosenjakovci	Rajko Janjić 031 838 164 Denis Malacić 051 670 324
Hubertova maša	Hubertova maša	Bogojina – lovski dom	19. 08. 2007 ob 11. uri	LD Bogojina	Stanko Černela 031 650 607
Proščenje v Gaju	Proščenje v Gaju s sejmom domače obrti in dnevom odprtih vrat zidanic	Filovske gorice – Gaj	26. 8. 2007	Vinogradniško turistično društvo Gaj	Jože Gutman 041 343 675

ČEBELJA POT PELJE V IVANJŠEVCE

Tako mine slava sveta, pomislim, ko v arhivskih zapiskih zasledim, da je 1366. leta v dolini potoka Velemer deset vasi sestavljalo upravno enoto, med njimi tudi *Iwanusouch in dystructu seu valle Velemer*. Ozemlje, ki je verjetno bilo naseljeno že pred prihodom Madžarov v te kraje, je do 12. stoletja pogosto menjavalo lastnike in po nazivu sklepamo, da se je tod s svojo družino naselil človek po imenu *Ivan*. Ko pa se je gornjelendavsko gospostvo najprej z gospodarjem Vasi Miklošem, pozneje pa s Szecshyji razširilo tudi v te kraje in so nemiri ob meji pojenjali, so v Ivanjševcih in Lončarovcih, Središču, Domanjševcih ter v ostalih vaseh ob potoku, ki mu na slovenski strani pravijo *Curek*, slovenski *grnčaji* (lončarji) iz odlične glin izdelovali kvalitetno, z estetskim čutom oblikovano posodo, s katero so trgovali daleč naokrog. Danes bi rekli, da je bila to dopolnilna dejavnost, saj se je tukajšnji živelj skozi stoletja, morda njihov tukajšnji vek lahko že računamo v tisočletju, ukvarjal s kmetijstvom in živinorejo. To počne še danes, ko je od osemindvajsetih hiš naseljenih le še dvanajst in v vasi živi vsega dvainštirideset ljudi.

Ko je lani naše gasilsko društvo praznovalo 80. obletnico, sem zbral podatke in sem med drugim zasledil, da je 1901. leta v Ivanjševcih živelo v osemindvajsetih domovih sto štirideset ljudi. Zdaj nas je le še dvainštirideset, in od tega je že več kot polovica starih nad petdeset let. Nekaj mladih je še v vasi, toda tisti, ki niso vezani na zemljo in kmetijstvo se bodo prej ali slej odselili. V vasi so štirje šoloobvezni otroci, kar ni najbolj svetla perspektiva. Opozorili smo župana, da bi morali investirati v vaški dom ter da je zvonik potreben popravila, pa je odvrnil, da so investicije bolj potrebne tam, kjer se rojevajo otroci. Če mladim ne bomo zagotovili vsaj minimalnih pogojev, potem se bodo odselili, tako ne bo otrok. Sami ne bomo zmogli presekat tega začaranega kroga ... V prvi Jugoslaviji je bila v Čahukovi hiši gostilna in trgovina, a so jo po vojni nacionalizirali in po tem nikoli več nismo imeli nobene javne zgradbe, razen vaško-gasilskega doma. Pred petdesetimi leti je bilo v naši vasi kar nekaj čevljarjev, lončarjev in kovačev. V samostojni Sloveniji je zaživelo eno samostojno podjetništvo in potem dejansko ni bilo kakšnega večjega premika, pravi Koloman Kozic, ki že drugi mandat vodi vaški odbor v Ivanjševcih.

V kraju nikoli ni bilo šole, tukajšnje prebivalstvo je v 19. stoletju skupaj s Središčani in Lončarjevčani zgradilo šolo in evangeličansko cerkev v Domanjševcih in še pred desetimi leti, preden je prišlo do odcepitve, so Ivanjševci veljali za dvojezično območje. Tukajšnji ljudje, razen tistih, ki obiskujejo šolo v Fokovcih, obvladajo oba jezika.

Kozic, hišnik na dvojezični šoli v Prosenjakovcih, poskuša čim več narediti za svoj kraj: uredil si je čebelarški muzej, očetovo kovačijo dalje drži pri življenju in že tretje leto skupaj s Čebelarškim društvom Prosenjakovci organizira *Pohod po čebeljih poteh*, skozi neokrnjeno naravo s postojankami po vaseh, kjer prijazni Goričanci bolj ponujajo kot prodajajo svoj vinski pridelek.

Hvala bogu, čeprav smo letos komaj tretjič priredili ta pohod, je bilo, glede na skromno reklamo, zanimanje veliko, saj se je šestkilometrski poti udeležilo več kot stodvajset pohodnikov, od šest let starega Anžeja iz Moravec pa do 78-letnega sokrajana Aleksandra Čahuka. Postajamo zanimivi tudi širšemu prostoru, saj smo letos imeli goste iz Štajerske, iz okolice Ptuj, in celo s Primorskega. Za skromno štartnino smo pohodnikom zagotovili odličnega bograč, ki ga znajo enkratno skuhati samo naši lovci, nekaj pijače in seveda veliko užitka v prečudoviti naravi. Dobička ni bilo, ampak že to veliko pomeni, da so ljudje prišli v Ivanjševce, videli te kraje sredi njiv, gozdov in vinogradov, je navdušen še mesec dni po dogodku sogovornik, ki že načrtuje, kaj drugo leto pokazati ljudem. Njegov čebelarški muzej in nastajajoča etnografska zbirka sta vsem na ogled, organiziranim skupinam, šolarjem, ki jih učitelji pripeljejo sem, da si ogledajo kozjo čredo, golobe, zajce, morske prašiče in da se lahko na prostranem travniku do mile volje igrajo.

Uredil sem sobo s čebelarškimi eksponati in jo kar po prekmursko poimenoval za »rojarovo izo«, v njej razstavljam vse, kar sem lahko še zbral v zvezi s čebelarstvom v naših krajih. Pred leti sem na Krplivniku pri Lukacsu nabavil dvesto let star čebeljak. Stari gospod mi je dejal, da ga je naredil še njegov ded. Novega

so mi poslikali učenci OŠ III iz Murske Sobote pod mentorstvom likovnega pedagoga Franca Bencaka. Barve sem pridobil na natečaju *Heliosa iz Medvod* ... pripoveduje med razkazovanjem svojega čebeljega sveta in še posebno ponosno pokaže na stekleni panj, apisarij, kjer se pred našimi očmi odvija življenje v panju.

FOTO: ELLA TOMŠIČ PIVAR

Koloman Kozic v »rojarovo izi« med eksponati.

Čebele in vse, kar je vezano na nje, Kozicevi družini – soprogi in dvema sinovoma, pa morda tudi snahama, ki sta še sicer na preizkušnji, dajejo dovolj dela in tudi nekaj priboljška, saj turistom prodajajo med, medeni liker in izdelke iz voska.

V največje zadovoljstvo mi je, da iz leta v leto prihaja več obiskovalcev, škoda, da naša »Medena pot«, ki vodi od nas do medicarke Celecove zaradi tehničnih težav ne more oživeti v taki meri, kot bi lahko.

Kozicov oče je bil kovač, morda kateri od prednikov tudi lončar, a so se vsi ukvarjali s kmetijstvom, saj moraš v teh krajih, če hočeš obstati, bolj dostojno živeti, obdelati tudi zemljo. Oni na petih hektarjih proizvajajo predvsem poljščine, goveje živine nimajo, le kozja čreda se veselo pase ob hiši, kjer je več bistrih izvirov, ki nikoli ne presahnejo. Tukajšnji ljudje pravijo, če bi lahko to izvirsko vodo napeljali po ilovnatih grčih, bi živeli kot v rajju. V vasi je največja Nemčičeva kmetija, kjer na več kot tridesetih hektarjih pridelujejo poljščine, govedorejo so opustili že pred leti. Štefan Oček, Elek Albert, Jože Bohar, Franc Varga in drugi pa še vztrajajo pri molznicah in prodaji mleka. Toda kako dolgo, se sprašujejo, ker tudi kmetijstvo gre po zlu.

Kmet, s katerim se dolgo pogovarjam o navezanosti na ilovnato goričko zemljo, mi je zabilal, preden sva se poslovila: *Napišite, da se naš župan mora zavedati, da ni vse v Moravskih Toplicah. Tudi v takih majhnih vaseh, kamor vodijo ozke poti, hočemo bolj dostojno živeti. Naši predniki in mi smo to krajino skozi stoletja obdržali pri življenju, na koncu pa bomo morali dati tujerodnim priselkom, kot se to že dogaja marsikje ...*

Ostajam sama pod zvonikom. Neskončno tišino občasno zmoti le marljiva čebela, ki – obložena s cvetnim prahom – prileti mimo v poslikani panj odlagat svoj sladki tovor.

Ella Tomšič Pivar

Moravske Toplice

ŠPORTNI VIKEND S TEKOM, POHODOM IN KOLESARJENJEM

Občinska športna zveza Moravske Toplice je bila drugi junijski vikend organizatorica t. i. aktivnega športnega vikenda pred Termami 3000 v Moravskih Toplicah. Če je bilo tudi letos skromna udeležba med tekači, pa je bila rekordna med kolesarji.

Sobotni dan je bil namenjen srečanju imetnikov olimpijske kartice, pohodu in vrhuncu celodnevne dogajanja – Olimpijskemu teku. Čeprav je število udeležencev že nekaj let na enaki ravni, so bili organizatorji s prireditvijo zadovoljni, saj se je na srečanju imetnikov olimpijskih kartic na državni ravni (poskusili so se v hokeju na travi, golfu, igrah z žogo, nordijski hoji in testirali merilce srčnega utripa) zbralo 39 udeležencev, pohodnikov je bilo 15, 67 tekačev pa se je pomerilo na dveh različnih progah – na 10,5 in 3,5 km. Med tekači je bila najmlajša 7-letna Živa Markič iz Milj pri Visokem na Go-

FOTO: CEZZ GRABAR

Udeleženci Olimpijskega teka v Moravskih Toplicah.

renjskem, najstarejša pa zakonca Lampe iz Ljubljane, 66-letna Rožica in 70-letni Uroš. Med najhitrejšimi na daljši progi je bila v ženski konkurenci Simona Gomboc iz Ivanovec. Pred štartom Olimpijskega teka je predsednik OŠZ Moravske Toplice Branko Recek prebral poslanico predsednika Mednarodnega olimpijskega komiteja.

Na nedeljskem kolesarskem maratonu Ajda je na štirih različnih progah – na 82,3 km, 50,4, 22 in 10 km za družinski maraton – po uradnih podatkih pedale koles poganjalo rekordnih 425 kolesarjev in kolesark. Po neuradnih podatkih je bilo kolesarjev več kot 500. Pot jih je vodila po večjem delu razgibanega in slikovitega Gorického. Značilnost letošnjega kolesarskega maratona je bila prava poletna pripeka, kar je razmere na progi še dodatno otežilo.

Organizirano kolesarjenje bo v naši občini ponovno na sporedu v času občinskega praznika v septembru, ko bo na sporedu tradicionalni *Kolesarski maraton Terme 3000*. (G. G.)

II. Moravski tek

TEKLO JE VEČ KOT 200 TEKAČEV

V dobri organizaciji OŠZ Moravske Toplice, Term Sončni park Vivat ter še nekaterih športnih klubov je s štartom in ciljem pred hotelom Vivat v Moravskih Toplicah potekal 2. Moravski tek. Tekška športno-rekreativna prireditev je kljub deževnemu vremenu privabila natanko 203 tekače, ki so tekli na različno dolgih progah: najmlajši od 200 m pa do 2,3 km, na osrednjem članskem teku so ženske tekmovale na 7 km, moški pa na 10,5 km.

Poleg tretje tekme za Pomurski pokal 2007 je II. Moravski tek veljal tudi za mednarodni tek treh dežel Slovenija–Avstrija–Madžarska (CEER–CUP), zato je bila udeležba mednarodna.

Med tekači iz naše občine se je tudi tokrat najbolj odlikovala Simona Gomboc iz Ivanovec, ki je bila v osrednjem ženskem članskem teku druga. V članski konkurenci se že nekaj časa pogumno poskuša tudi Rok Šebök iz Sela. V teku dečkov A na 200 m je zmagal Niko Car, Franc Lukač (oba OŠ Fokovci) pa je bil tretji. V teku občanov je sodeloval tudi župan Franc Cipot.

V okviru tekaške prireditve je Zavod za zdravstveno varstvo Murska Sobota pripravil test hoje na 2 km. (G. G.)

Hokej na travi

ČLANICE MORAVSKIH TOPLIC PODPRVAKINJE

Malo je tekmovanj, kjer imajo ženska tekmovanja daljšo tradicijo kot moška. Interliga v hokeju na travi je ena takih. Tokrat smo namreč gledali že šesto izvedbo tekmovanja članic in peto za člane.

Letošnje tekmovanje je bilo najuspešnejše za moravski hokej dolej, saj so se na zaključnem turnirju, ki je drugi majski vikend potekal v idealnih pogojih v športnem parku Terme 3000, domače igralke po zmagi nad prvo uvrščeno ekipo rednega dela, slovaško Račo, uvrstile v finale. Tu jih je čakalo moštvo Zrinjevca iz Zagreba, s katerim imajo naše prvakinje tradicionalno slabe izkušnje. Dobra igra prejšnjega dne je tokrat vlivala upe po maščevanju, a se je pozneje pokazalo, da so Hrvatice, ki igrajo v evropski B skupini klubskega hokeja, tudi letos pretrd oreh. A kljub temu ne moremo obiti dejstva, da moravski hokej iz leta v leto napreduje. Moški kolegi so v istem tekmovanju osvojili šesto mesto. (fč)

FOTO: ARHIV HK NT

Članice HK Moravske Toplice, ki so osvojile drugo mesto na turnirju interlige v Moravskih Toplicah, s trenerjem Urošem Benkom, tehničnim vodjem Jožetom Črnkom in novim predsednikom kluba Francem Kučanom.

HOKEJSKI KAMP

Hokejski klub Moravske Toplice te vabi, da se nam pridružiš v hokejskem kampu, ki bo v času počitnic

- od 9. do 14. julija 2007 in
- od 20. do 25. avgusta 2007 (tudi ob sobotah)

Kje? Na igrišču z umetno travo, ob hokejski palici velikanki in v Termah 3000 v Moravskih Toplicah.

Za koga? Za dekleta in fante v starosti med 8 in 14 let.

Kaj bomo počeli?

Med 8.00 in 9.00 – zbiranje in družabne igre, med 9.00 in 10.30 – igranje hokeja, med 10.30 in 12.00 kovanje, med 12.00 in 13.00 – kosilo, med 13.00 in 14.30 – kovanje, med 14.30 in 15.30 – hokej in med 15.30 in 16.00 igre in odhod domov.

Cena? 10 EUR dnevno, a v to je vključeno treniranje z uporabo igrišča, vstop, kovanje in kosilo v Termah 3000 ter spominska majica.

Kdo bo vodil kamp? Člani HK Moravske Toplice.

PRIDRUŽI SE NAM. HOKEJ JE LAHKO ZELO ZANIMIV.

Dodatne informacije na 040 332 836 (Martina) ali 041 610 745 (Jože).

Obišči našo spletno stran www.hkmtoplice.si.

Občinska športna zveza Moravske Toplice

V OSPREDJU NOGOMET IN HOKEJ NA TRAVI

Na letni skupščini Občinske športne zveze (OŠZ) Moravske Toplice je predsednik Branko Recek ugodno ocenil delo zveze v minulem letu, saj je bil praktično realiziran ves program dela. Zveza, v katero so vključeni vsi športni klubi oziroma društva v občini – nekaj več kot 20, pomaga tako tekmovalnemu kakor rekreativnemu in šolskemu športu v občini. Je organizatorica številnih prireditev širšega značaja – od tekaških in kolesarskih do golfskih in šahovskih. Skupaj s svojimi komisijami pa vsako leto pripravlja tudi občinska turnirja v velikem in malem nogometu, skupaj s šolami in vrtci v občini pa izvaja športne programe, kot so *Zlati sonček, Krpan, Naučimo se plavati*

Tudi prisotni predsedniki komisij – za veliki nogomet Koloman Pintarič, za mali nogomet Štefan Ferencek, za atletiko Geza Grabar – so ocenili delo in tekmovalne uspehe v minulem letu kot uspešne. Pri velikem nogometu med moškimi ekipami po tekmovalnih uspehih izstopa zlasti NK Čarda, ki tekmuje v Pomurski nogometni ligi in je že nekaj let v samem vrhu. NK Bogojina je član I., NK Selo in NK Motvarjevci pa II. Medobčinske nogometne lige Murska Sobota. V nogometu je daleč najuspešnejša ženska ekipa ŽNK Pomurje Filovci, ki na državni ravni kreira sam vrh slovenskega ženskega nogometa in je daleč pred vsemi tudi organizacijsko. Klub in njegove uspehe – letos računajo na pokalno zmagao in vsaj drugo mesto v ligaškem tekmovanju, lani pa je bilo ravno obratno – je na skupščini predstavil član izvršnega odbora OŠZ in predstavnik ŽNK Filovci Ignac Gabor.

V občinsko ligo malega nogometa je vključenih 12 ekip, štiri ekipe veteranov pa tekmujejo v regijski veteranski ligi. KMN Suhi Vrh nastopa v Pomurski ligi malega nogometa, kjer prav tako sodi v sam vrh. Lani sta bili v občini dve tekaški prireditvi: I. Moravski tek in olimpijski tek. Na slednjem udeležba ni bila zadovoljiva.

Član izvršnega odbora in predstavnik HK Moravske Toplice pa je razgrnil tekmovalne uspehe kar petih selekcij ekip hokeja na travi – poleg članskih še štirih mlajših.

Ob relativno nizkih prihodkih iz občinskega proračuna za opravljanje svoje dejavnosti – prejela je le nekaj več kot 1,9 milijona tolarjev – je Občinska športna zveza skoraj tri milijone ustvarila z izvajanjem svojih aktivnosti – organizacijo športnih prireditev in iz sponzorstva. Tako so skupni prihodki OŠZ Moravske Toplice v letu 2006 znašali 4,850 milijona tolarjev.

Po burni razpravi o tekmovanju v občinski ligi malega nogometa – na minimum bi bilo potrebno omejiti, da isti igralci igrajo veliki in mali nogomet, ali celo prepovedati nastopanje istih igralcev v dveh ligaških tekmovanjih – je po vsebinski plati izstopalo zlasti razmišljanje Franca Kučana, da je uspešnost športa v občini naloga in interes nas vseh, zato morajo vsi člani pomagati pri izvedbi različnih športnih prireditev, ne le tisti, ki so zadolženi za delo v posameznih klubih.

V letu 2007 bo za delovanje OŠZ iz proračuna za 8% manj sredstev. Ker športna zveza ne deluje samo panožno, ampak tudi globalno (šole, rekreacija), bo za izvajanje dejavnosti iz proračuna namenjenih 40.323€. To pa po mnenju Branka Recka ne bo dovolj, zato bo zveza poskušala pridobiti tudi sredstva s sponzorstvi, prek razpisov in z drugimi lastnimi prihodki. Več sredstev bo namenjenih tudi za investicije in amortizacijo športnih objektov. Za dejavnost, investicije in amortizacijo bo letos na razpolago 61.321€.

Martjanci

DRUGO DRUŽENJE Z NORDIJSKO HOJO

Center za nordijsko hojo Pomurja in Turistično društvo Martin iz Martjanec sta pripravila tradicionalno prireditev za ljubitelje nordijske hoje. Lansko nedeljsko so letos zamenjali s *Sobotnim druženjem z nordijsko hojo*, prijetno popoldansko dogajanje – hoja z aktivno uporabo palic – pa se je tudi letos začelo in sklenilo v martjanskem športno-rekreacijskem centru.

Okrog sto udeležencev je hojo na treh različnih poteh, 3,5, 5,5 in 9 km, pričelo s skupinskim ogrevanjem v obliki aktivne delavnice Ogrevanje in ohlajanje s palicami in Vaje za moč mišic pod vodstvom vodnice Metke Vlaj. Člani TD Martin so tudi letos postavili stojnice s sladkimi domačimi dobrotami in osvežilnimi napitki, ki so po prehojeni poti zelo teknil.

Prijetno in koristno tradicionalno druženje so ljubitelji nordijske hoje izkoristili tudi za izmenjavo izkušenj, ki so jih nabrali v zadnjem letu.

Športno modelarstvo

TEKMA ZA SLOVENSKI IN EVROPSKI POKAL

Na vzletišču za motorne zmale Marič med Moravskimi Toplicami in Martjanci je Modelarski klub (MK) Ftič iz Mlajtinec v aprilu in maju pripravil dvoje odmevnih tekmovanj radijsko vodenih jadralnih modelov za elektromotorni pogon (F5J).

Konec aprila je potekala modelarska tekma za 2. pokal Keme Puncoci, ki se je točkovala tudi za slovenski pokal. Med 18 tekmovalci (17 slovenskimi in enim hrvaškim) je bil v kategoriji F5J ECO najboljši Luka Talian iz Mlajtinec, med mladimi tekmovalci je bil v isti disciplini prvi Metod Meolic, v skupini F5J 75 junior pa Gregor Pivar. Oba sta tekmovalca MK Ftič Mlajtinci.

V sodelovanju z OŠZ Moravske Toplice pa je MK Ftič na istem tekmovališču konec maja gostil še dvodnevno modelarsko tekmovanje za evropski pokal (Euro Cup), kar je bilo največje tekmovanje v njihovi organizaciji doslej. Zbralo se je 37 tekmovalcev iz Slovaške, Madžarske, Hrvaške in Slovenije. Velik uspeh je dosegel 15-letni David Kavaš iz domačega kluba, ki je v kategoriji F5J-400 dosegel svoj največji uspeh, saj je zmagal med mladinci, v absolutni kategoriji pa je med 14 tekmovalci zasedel 3. mesto. Tretji je bil tudi Tadej Miholič v kategoriji F5J-junior, prav tako član domačega kluba.

Člani MK Ftič na tekmi za slovenski pokal (od leve): Feliks Mesarič, Tadej Miholič, Gregor Pivar, Jožef Suklar, David Kavaš, Borut Talian, Luka Talian in Metod Meolic.

Mali nogomet TEŠANOVCI – PRVAK OBČINSKE LIGE KMN

Rezultati zadnjega, 22. kola:

MOTVARJEVCI : MOR. TOPLICE	1 : 7
VUČJA GOMILA : TEŠANOVCI	5 : 8
MLAJTINCI : NORŠINCI	6 : 3
ČARDA : TRNJE	3 : 3
PROSENJAKOVCI : IVANCI	2 : 13
FILOVCI : SEBEBORCI	6 : 2

KONČNA LESTVICA SEZONE 2006/07

1. TEŠANOVCI	22	17	2	3	118	: 60	53
2. TRNJE	22	16	2	4	136	: 53	50
3. MLAJTINCI	22	15	2	5	111	: 58	47
4. MOR. TOPLICE	22	15	2	5	102	: 65	47
5. ČARDA	22	11	4	7	96	: 77	37
6. IVANCI	22	11	3	8	100	: 78	36
7. NORŠINCI	22	9	2	11	66	: 88	29
8. VUČJA GOMILA	22	8	3	11	74	: 86	27
9. FILOVCI	22	4	4	14	60	: 97	16
10. SEBEBORCI	22	3	5	14	61	: 94	14
11. PROSENJAKOVCI	22	4	2	16	50	: 133	14
12. MOTVARJEVCI	22	2	3	17	45	: 130	9

KMN SUHI VRH kot edina ekipa iz naše občine že vrsto let nastopa v Pomurski ligi KMN. Z zbranimi 45 točkami so za dve zao-stali za Krajno in osvojili končno 2. mesto.

Nogomet – ligaška tekmovanja ŽNK POMURJE DRUGO, PRAV TAKO NK ČARDA

Končala so se ligaška tekmovanja sezone 2006/07 v nogometnih ligah. Članice **ŽNK POMURJE FILOVCI** so z velikim uspehom nastopile v državni ligi. Veliki met jim kljub vsemu ni uspel: v odločilnem srečanju s Krko v Novem mestu so iztržile »le« neodločen izid 3 : 3 in z zaostankom dveh točk pristale na 2. mestu prvenstvene razpredelnice. Njihova članica **Mateja Zver** je bila s kar 61 zadetki najboljša strelka prvenstva.

V finalni tekmi pokala – tekma je bila v Murski Soboti – so igralke **ŽNK Pomurje** premagale Slovenj Gradec z visokim rezultatom 8 : 2 in osvojile naslov pokalnega prvaka Slovenije (strelke: Zver 4, Nikl, Tibaut, Žunkovič in Nagy po enega).

Tudi o zmagovalcu Pomurske nogometne lige so odločali izidi zadnjega kola. Clanska ekipa **NK ČARDA MARTJANCI** se je v borbi za prvo mesto nevarnega zasledovalca Tromejnjk Blišk otrsela že v predzadnjem kolu z visoko zmagjo 3 : 0. O zmagovalcu je odločala tekma zadnjega kola, ko so jim v Vanča vasi kot domačini stali nasproti igralci Rome. Roma je zmagala z rezultatom 1 : 0 in postala prvak lige, Čarda je osvojila 2. mesto v PNL.

NK BOGOJINA kot edini predstavnik iz naše občine nastopa v 1. Medobčinski nogometni ligi Murska Sobota in je z 28 osvojenimi točkami zasedla 7. mesto.

Ekipi **NK ROTUNDA SELO** in **NK MOTVARJEVCI** sta nastopili v 2. MNL Murska Sobota. Rotunda je na koncu pristala na 5. mestu s 27 točkami, Motvarjevci so zasedli zadnje, 8. mesto s 5 osvojenimi točkami. (ls)

PROMETNA VZGOJA ŠOLSKE MLADINE V NAŠI OBČINI

Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu Občine Moravske Toplice že več kot deset let daje poseben poudarek prometni vzgoji šolske mladine. Vsako leto organizira občinsko tekmovanje »Kaj veš o prometu« za učence osnovnih šol v občini. Namen tega tekmovanja je, da učenci kolesarji vsako leto ponavljajo znanje v spretnostni vožnji in pravih cestno prometnih predpisov. Smo edina občina, ki to tako masovno izvaja. Posebej moram pohvaliti mentorje prometne vzgoje na šolah in njihovi ravnateljici ter ravnatelja, ki jim dajejo podporo pri tej pomembni dejavnosti s ciljem, da bi se njihovi učenci čim bolj varno obnašali v cestnem prometu.

Rezultati teh prizadevanj so se pokazali na medobčinskem in državnem tekmovanju »Kaj veš o prometu«. Najboljši na medobčinskem tekmovanju so bili učenci z občinskega tekmovanja naše Občine Moravske Toplice in Občine Puconci, na državnem tekmovanju v Kranju je bil učenec OŠ Bogojina tretji.

Kaj veš o prometu, Bogojina, maj 2007.

Vsaka šola v Občini Moravske Toplice ima tudi varnostni načrt prihoda in odhoda učencev v šolo in iz šole.

Zelo pomembno je tudi, da vsako leto učenci 4. ali 5. razreda opravljajo izpite za kolesarje, da bi pridobili osnovna navodila za samostojno vožnjo s kolesi v cestnem prometu.

Naša želja je, dragi starši, da tudi Vi pomagajte pri naših prizadevanjih za čim bolj varno vožnjo v prometu. Prosimo Vas, da sodelujete in jih vzpodbujate, da se v čim večjem številu udeležijo teh prometnih akcij. Tudi Vam verjetno veliko pomeni, če je vaša hčerka ali vaš sinek zelo dobro seznanjen s pravili varne vožnje.

Upam, da bo prometna vzgoja na naših šolah ostala še naprej tako dobra, ker nam varnost naših otrok v prometu pomeni veliko zadovoljstvo in srečo.

Srečno vožnjo!

Franc Čarni, predsednik SPV OMT

Bogojina NASTAJA BOTANIČNI VRT

V zadnjem času so si v Turističnem društvu Bogojina zadali vrsto zanimivih projektov, povezanih z etnologijo. Te tudi uspešno uresničujejo. Že lani so postavili pečnico za sušenje lanu, letos pa so začeli urejati botanični vrt. Na vaškem zemljišču za pokopališčem so na polovici okrog hektarja velike parcele že spomladi zasadili blizu 20 starih sort jablan, drugo polovico pa bodo namenili zeliščem, grmovnicam in okrasnemu rastlinju.

Ekipo več kot petnajstih prizadevnih članov in drugih krajanov smo zmotili pri sajenju oziroma setvi zdravilnih zelišč in drugega rastlinja. Leopold Kočar nam je povedal, da so ali pa bodo v teh dneh na pripravljenem zemljišču zasadili žajbelj, meliso, meto, šetraj, baziliko, sivko, hermeliko in druga zelišča, med grmovnicami pa pušpan, glog, skorš, pantovec, hibiskus, forzicijo ... Dodali naj bi tudi cvetlične gredice. V društvu si prizadevajo, da bi na tem mestu z leti nastal za širšo okolico zanimiv in zlasti za mlade poučen botanični vrt s starimi rastlinskimi vrstami. Med njimi naj bi trasirali potke, v načrtu pa imajo tudi izdelavo brajd s starimi sortami vinske trte, predvsem samorodnice. Bogojinski botanični vrt bo dobil zaokroženo podobo, ko bodo postavili še klopi in izkopalni vodnjak. Računajo tudi na strokovno pomoč domačega vrtnarja Antona Loperta.

Na koncu vrta je ekipa, ki jo je vodila Silva Ivanič, sejala lan. Po ljudskem kolesarju naj bi ga pulili in za končni izdelek – blago, pripravljali po stotih dneh, torej ravno v času Košičevih dnevov kulture, ki v Bogojini in njeni okolici vsako leto potekajo konec avgusta. Na njih naj bi letos prikazali vse faze priprave lanu in po predenju iz lanenih niti tudi tkali blago.

Geza Grabar

Kolesarski izpiti četrtošolcev v Fokovcih, junij 2007.

Društvo Dimek Beltinci STARODOBNI KOLESARJI TUDI SKOZI NAŠO OBČINO

Nekateri so prepričani, da je kolo kot pripomoček okrogle oblike največja iznajdba človeške civilizacije. Kakorkoli že – ljubitelji starih koles Društva Dimek iz Beltincev, kraja z dolgo in bogato kolesarsko tradicijo, znajo častiti kolesa! Že pred petimi leti so ustanovili društvo, v katerega so se lahko včlanili lastniki starih koles in drugi podporniki. Nastopajo doma in v tujini skozi celo leto. Zanimivi pa niso zgolj zaradi starih koles, katerih starost marsikdaj krepko prekaša leta voznikov, pač pa tudi zaradi starinske oprave. Največ takšnih koles in kolesarjev – kar blizu 200 – smo lahko občudovali na letošnjem že 5. reliju koles-starodobnikov. Blizu 30 km dolga pot je letos potekala tudi skozi našo občino.

Kolesarji – med njimi so bili tudi udeleženci iz naše občine – so v Bogojino, kjer so se ustavili pri Plečnikovi cerkvi v Bogojini, prišli iz smeri Gančan. Pot so nadaljevali skozi Tešanovce in se v Moravskih Toplicah za kratek čas ustavili v Termah 3000. Razlog za daljši postanek so imeli v Noršincih; pred novim gasilskim domom so jim domačini pripravili prijetno dobrodoščilo. Poleg bogato obloženih miz z domačimi dobrotami je na geometrijskem središču Pomurja potekala krajša slovesnost. Na njej je vsestransko aktiven Štefan Jančarič, prav tako ljubitelj starodobnikov, Avgustu Farkašu, predsedniku Društva Dimek, in predsedniku podobnega društva iz hrvaške Koprivnice Krešimirju Mulvaju izročil manjši maketi koles.

Kolesarje – med njimi so bili župani štirih občin (Beltinci, Odranci, Turnišče in Velika Polana) je prišel pozdravit tudi naš župan, Franc Cipot.

Društvo Abraham: podvig za knjigo rekordov PREVOZILI SO SLOVENIJO

Društvo ljubiteljev starodobne tehnike Oldtimer Abraham s sedežem v Peskovcih na Goriškem šteje več kot sto članov. Veliko jih prihaja tudi iz naše občine in so med najaktivnejšimi in najuspešnejšimi. Spomnimo se uspeha Branka Kianca iz Sela, ki je na lanskem državnem srečanju stare kmetijske tehnike v Jablah pri Mengšu osvojil prvo nagrado in naziv šampiona za restavriranje traktorja znamke Fendt Dieselross 1945, 12 KM v kategoriji 1946–1960.

Vendar se tu uspeh ljubiteljev starodobnikov iz naše občine ne konča. Dva izmed njih, Ernest Horvat iz Fokovec s traktorjem Fendt Fix 2 z letnico izdelave 1960 in Milivoje Milosavljevič iz Sela, ki je vozil traktor znamke Warchalovski WT20, letnik 1961, sta bila med devetimi člani društva, ki so v času med 6. in 11. junijem s starodobniki prevozili Slovenijo od Hodoša do morja.

V etapah, dolgih okrog 80 km, so prevozili blizu 380 km. Med potjo – začeli so jo na mednarodnem mejnem prehodu na Hodošu – so se ustavili tudi na 10. državnem srečanju v Jablah, na Obali pa so se s trajektom popeljali tudi na italijansko stran. Povsod, kjer so se pojavili, so poželi veliko navdušenja in zanimanja javnosti.

Bogračiada 2007 ZLATO POTOČARJU IN LUKAČEVI

Na tradicionalni turistično-etnološki kulinarčni prireditvi, ki jo vsako leto pripravljajo pod kostanji pred restavracijo Zvezda v Murski Soboti, smo imeli tudi letos uspešne predstavnike iz naše občine. V tekmovanju v kuhanju bograča v loncu na odprtem ognju se je tudi letos odlično odrezal Andrej Potočar iz Noršincev. Z Miranom Ajlecom sta za ekipo *Prijatelji za vedno* skuhala bograč, ki si je po mnenju ocenjevalne komisije med rekordnimi 42 sodelujočimi prislužil zlato medaljo in ju je uvrstil na izvrstno četrto mesto.

Med tekmovalci iz naše občine je bila tudi ekipa Naravnega parka Terme 3000 iz Moravskih Toplic s kuharjema Markom Gumilarjem in Brankom Horvatom, ki je pristala na 23. mestu, ekipa Term Sončni park Vivat iz Moravskih Toplic, za katero sta kuhalnici vrtela Branko Gumilar in Geza Šanca, je pristala na 31. mestu.

Ocenjevalna komisija (od leve: Karel Černjavič, Janez Gjergjek, Zdenka Tompa in Ida Mir) je skušala svoje delo opraviti čim bolj korektno.

V okviru bogračiade so tudi letos ocenjevali prekmursko gibanico. Med 26 slaščicami si je absolutno najvišjo oceno in s tem zlato medaljo prislužila gibanica, ki jo je pripravila Gabriela-Marija Lukač s Turistične kmetije Flisar v Moravskih Toplicah. Peto najvišjo oceno je prejela gibanica Ane Ratko iz Naravnega parka Terme 3000 (srebrna medalja), srebro pa je za 9. mesto pripadlo tudi Heleni Vaš iz Ivanovec. Bronasta medalja je bila podeljena Alenki Zver, Terme Sončni park Vivat.

Med udeleženci nenavadnega rallyja starih traktorjev po Sloveniji sta bila tudi Milivoje Milosavljevič in Ernest Horvat.

Prekmursko prvenstvo v ročni košnji trave v Selu KOLOMAN KOZIC IN GIZELA CIFER

Selo, razložena gorička vasica, je širši javnosti najbolj poznana po romanski rotundi iz 13. stoletja. Po zaslugi društva pevcev pa se v kraju dogaja tudi veliko družabnih in etnoloških prireditev. Ena takih je tekmovanje v ročni košnji trave, ki je bilo letos že tretje po vrsti. Ker se je podjetni predsednik društva Oskar Makari povezal z Zvezo koscev in kosic Slovenije, je bilo omenjeno tekmovanje prvič tudi izbirno za državno, ki bo prve dni julija v okolici Naklega na Gorenjskem. Prav to je bil razlog, da letos niso kosili tudi nekateri najboljši prleški kosci, čeprav so se pojavili na prizorišču pri nogometnem igrišču.

V pravi dopoldanski pripeki je z ročno sklepanimi kosami na lesenih kosiščih veselo kosilo osem žensk in enkrat toliko koscev. Če k temu prištejemo še »demonstracijski« nastop treh veteranov in »ekshibicijski« nastop Kolomana Sabotina iz sosednje Vučje Gomile s spoštljivimi 95 leti, ki je zarezal prvi red, je številka več kot obetavna.

Sodniki iz vrst kmetijskih svetovalcev niso imeli lahkega dela: poleg hitrosti košnje na izžrebani parceli je bila pomembna tudi kakovost opravljenega dela. Odločeno je bilo, da bodo Prekmurje na slovenskem prvenstvu med moškimi zastopali zmagovalec selanske tekme Koloman Kozic iz Ivanjševcev, drugouvrščen Oskar Makari iz Sela in Janez Koren iz Bratonec, ki je bil tretji; med ženskami pa Gizela Cifer in Erika Novak, obe iz Sela, in mlada Valentina Horvat iz Ivanjševcev.

Polne roke dela pri gašenju žeje tekmovalcev sta imela tudi »vert« Koloman Malačič in »vertinja« Dragica Kianec, ki to dolžnost opravljata že vse od začetka prireditev.

Nekateri kosci so tekmovanje vzeli hudo zares, saj je bila razlika med njimi očitna.

Bogatemu kulturnemu programu na družabno-zabavni prireditvi pod šotorom, ki je sledila tekmovanju, so svoje dodali tudi gostje iz Porabja na Madžarskem, ki so tudi kosili, vendar zunaj konkurence. Dobro obiskano in v Prekmurju edino tovrstno prireditev pa je z razstavo in vožnjo

zaznamovala kopica avtentično obnovljenih starih traktorjev – članov društva Abraham. Marsikaterega obiskovalca pa je pritegnila tudi predstavitev japonskih traktorjev Kugota in italijanskih mulčerjev Orsi zastopnika komunalne tehnologije Komteh iz Gornje Radgone.

Tešanovci

PIKNIK OB NOVEM ASFALTU

Pravzaprav sploh ni pomembno, zakaj se je za skupino krajanov zgornjega dela Tešanevec zgodilo družabno popoldne, imenovano piknik: bodisi zaradi predaje namenu novega odseka asfaltne ceste v zaselku Domonkošovi ali zaradi naselitve družine Ficko iz Murske Sobote v novo zgrajeni hiši ali zaradi česa tretjega. Pobudniki srečanja so bili člani mlade družine Ficko, ki bi se na ta način radi »notrikúpili«. Vsi krajanje zgornjega dela vasi so se njihovemu vabilu velikodušno odzvali.

Novo cesto v zaselku Domonkošovi so simbolično odprli župan Franc Cipot, zakonca Bojan in Simona Ficko ter vaški predsednik Miki Cipot.

S tem so nedvomno začeli novo obliko druženja in družini Stanojevič, ki je kot nova v tem delu tipične panonske vasi prevzela obveznost gostitelja za prihodnje leto, naložili veliko breme organizatorja, da bo piknik prihodnje leto vsaj tako odziven kot letos.

Če se je blizu 50 »Zgornjih«, kot domačini radi pravimo prebivalcem tistega dela vasi, zbralo ob nekaj sto metrov novozgrajeni občinski asfaltni cesti, je nemara že res, da je bila tudi asfaltna cesta povod za druženje. Poleg župana Franca Cipota, ki prav tako pripada tej skupini Tešanovčarov, Simone in Bojana Ficka v imenu gostiteljev, je zbrane v sproščenem in šaljivem nagovoru pozdravila tudi Bojanova teta Vera Domonkoš, ki je odraščala ravno v tem zaselku. Potem ko je z mislimi preletela čas svojega otroštva in značilnosti takratnega življenja, je izrazila željo, naj se ta ulica imenuje po malon Šandori, če bo v Tešanovcih prišlo do poimenovanja ulic. Aladar Kardoš, starešina srečanja, pa je vesel, da so »Zgornji« tako enotni. »Če bi bilo povsod v vasi tako, potem nobene zadane naloge ne bi bilo težko izpeljati.«

Srečanje se je zaključilo z družabnim delom ob pogostitvi in šaljivih športnih igrah.

Besedilo in fotografiji: Geza Grabar

LIPNICA – glasilo Občine Moravske Toplice • izdajateljski svet: Andrej Baligač, Matjaž Cerovšek, Marjanca Granfol, Vida Šavel (predsednica), Slavko Škerlak, Tibor Vörös ml., Tibor Vörös st. • ureja: uredniški odbor v sestavi: Geza Grabar, Ella Pivar (področje madžarske narodnosti), Ludvik Sočič (odgovorni urednik) • administrativna opravila: Marjanca Granfol • prelom in fotoliti: Atelje za črko in sliko • tisk: S-tisk d.o.o., Beltinci – junij 2007 • naklada: 2.300 izvodov • Lipnica ni naprodaj – vsako gospodinjstvo v občini jo dobi brezplačno, drugi zainteresirani pa na sedežu Občine Moravske Toplice, Kranjčeva 3, 9226 Moravske Toplice – telefon: 02 / 538 15 00 – faks: 02 / 538 15 02, E-mail: obcina@moravske-toplice.si – internet: www.moravske-toplice.si